EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS **PADOME**

Briselē, 2019. gada 2. maijā
(OR. en)

2016/0362 (COD) **PE-CONS 48/19**

EF 67
ECOFIN 165
DRS 14
CODEC 414

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats:	EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2019/...

(... gada ...),

ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz
zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm
un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[3],

---

1 OV C 34, 31.1.2018., 17, lpp.
2 OV C 209, 30.6.2017., 36, lpp.
3 Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

(1) Finanšu stabilitātes padome 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) noteikumus ("*TLAC* standarts"), ko 2015. gada novembrī apstiprināja G20 valstis. *TLAC* standarta mērķis ir nodrošināt, lai globālām sistēmiski nozīmīgām bankām, ko Savienības regulējumā sauc par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), būtu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, kas vajadzīga, lai palīdzētu nodrošināt, ka noregulējumā un tūlīt pēc noregulējuma minētās iestādes var turpināt veikt kritiski svarīgas funkcijas, neapdraudot nodokļu maksātāju līdzekļus, tas ir, publiskos līdzekļus, vai finanšu stabilitāti. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu" apņēmās līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas dotu iespēju Savienības tiesību aktos īstenot *TLAC* standartu līdz starptautiski saskaņotajam termiņam – 2019. gadam.

(2) Lai *TLAC* standartu īstenotu Savienības tiesību aktos, ir jāņem vērā spēkā esošā iestādēm specifiskā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*), kas ir piemērojama visām kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ("iestādes"), kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, kā arī jebkurai citai vienībai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES[1] ("vienības"). Tā kā *TLAC* standartam un *MREL* ir viens un tas pats mērķis – nodrošināt, lai iestādēm un vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, būtu pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt vienota regulējuma papildinošiem elementiem.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

Darbības līmenī *TLAC* standarta saskaņotais minimālais līmenis attiecībā uz G-SNI ("*TLAC* minimuma prasība") Savienības tiesību aktos būtu jāievieš, izdarot grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013[1], savukārt iestādēm specifiskais palielinājums attiecībā uz G-SNI un iestādēm specifiskā prasība attiecībā uz iestādēm, kas nav G-SNI, proti, *MREL*, būtu jārisina, izmantojot mērķtiecīgus grozījumus Direktīvā 2014/59/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014[2]. Direktīvas 2014/59/ES, kas grozīta ar šo direktīvu, noteikumi par iestāžu un vienību zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju būtu jāpiemēro tādā veidā, kas ir savienojams ar noteikumiem Regulās (ES) Nr. 575/2013 un (ES) 806/2014 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES[3].

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

(3) Tas, ka trūkst saskaņotu Savienības noteikumu attiecībā uz *TLAC* standarta ieviešanu Savienībā, rada papildu izmaksas un juridisko nenoteiktību un apgrūtina iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana pārrobežu iestādēm un vienībām. Saskaņotu Savienības noteikumu trūkums rada arī konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka izmaksas iestādēm un vienībām saistībā ar spēkā esošo prasību un *TLAC* standarta ievērošanu Savienībā var ievērojami atšķirties. Tāpēc ir jānovērš minētie šķēršļi iekšējā tirgus darbībai un jāizvairās no konkurences izkropļojumiem, kas rodas no saskaņotu Savienības noteikumu trūkuma attiecībā uz *TLAC* standarta īstenošanu. Tādējādi šīs direktīvas atbilstīgs juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants.

(4) Saskaņā ar *TLAC* standartu Direktīvā 2014/59/ES būtu jāturpina atzīt gan noregulējuma stratēģiju, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras īsteno viena noregulējuma iestāde ("*SPE*"), gan noregulējuma stratēģiju, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras īsteno vairākas noregulējuma iestādes ("*MPE*"). Saskaņā ar *SPE* noregulējuma stratēģiju tiek noregulēta tikai viena grupas vienība (parasti mātesuzņēmums), savukārt citas grupas vienības (parasti meitasuzņēmumi, kas veic pamatdarbību) netiek iekļautas noregulējumā, bet novirza savus zaudējumus un rekapitalizācijas vajadzības augšup vienībai, kas jānoregulē. Saskaņā ar *MPE* noregulējuma stratēģiju noregulēt varētu vairāk nekā vienu grupas vienību. Lai efektīvi piemērotu vēlamo noregulējuma stratēģiju, ir svarīgi skaidri identificēt noregulējamās vienības ("noregulējuma vienības"), t. i, vienības, kurām varētu piemērot noregulējuma darbības, kopā ar tām piederošajiem meitasuzņēmumiem ("noregulējuma grupas"). Minētā identifikācija ir būtiska arī, lai noteiktu zaudējumu absorbēšanas un rekapitalizācijas spējas noteikumu piemērošanas līmeni, kas iestādēm un vienībām būtu jāpiemēro. Tāpēc ir nepieciešams ieviest jēdzienus "noregulējuma vienība" un "noregulējuma grupa", kā arī grozīt Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz grupu noregulējuma plānošanu, lai noregulējuma iestādēm skaidri noteiktu pienākumu identificēt noregulējuma vienības un noregulējuma grupas grupā un pienācīgi apsvērt jebkādas grupā plānotas darbības ietekmi, lai nodrošinātu efektīvu grupas noregulējumu.

(5) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka iestādēm un vienībām ir pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, lai nodrošinātu netraucētu un ātru zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju, minimāli ietekmējot nodokļu maksātājus un finanšu stabilitāti. Tas būtu jāpanāk, nodrošinot iestāžu atbilstību iestādēm specifiskajai *MREL*, kā noteikts Direktīvā 2014/59/ES.

(6) Lai saucējus, ar ko mēra iestāžu un vienību zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, saskaņotu ar *TLAC* standartā noteiktajiem saucējiem, *MREL* būtu jāizsaka kā procentuālā daļa no attiecīgās iestādes vai vienības kopējās riska darījumu vērtības un no kopējā riska darījumu vērtības mēra, un iestādēm vai vienībām būtu vienlaikus jāatbilst līmeņiem, kas izriet no abiem mēriem.

(7) Lai veicinātu ilgtermiņa plānošanu instrumentu emitēšanai un nodrošinātu noteiktību attiecībā uz nepieciešamajām rezervēm, tirgiem savlaicīgi vajadzīga skaidrība par atbilstības kritērijiem, kuri jāievēro, lai instrumentus atzītu par *TLAC* vai *MREL* atbilstīgajām saistībām.

(8) Lai iestādēm un vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, tostarp globālā līmenī, *MREL* iekšēji rekapitalizējamo saistību atbilstības kritēriji būtu cieši jāsaskaņo ar kritērijiem, kas Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēti attiecībā uz *TLAC* standarta minimuma prasību, taču tas būtu jādara, ievērojot šajā direktīvā ieviestos papildu pielāgojumus un prasības. Proti, konkrētiem parāda instrumentiem ar iegultu atvasinātā instrumenta komponentu, piemēram, konkrētām strukturētajām parādzīmēm, vajadzētu būt atbilstīgām, ievērojot konkrētus nosacījumus, lai izpildītu *MREL* tādā mērā, ka tām ir fiksēta vai pieaugoša pamatsumma, kas ir atmaksājama iepriekš zināma termiņa beigās, savukārt tikai papildu peļņa ir saistīta ar minēto atvasinātā instrumenta komponentu un ir atkarīga no atsauces aktīva rezultativitātes. Ņemot vērā minētos nosacījumus, ir sagaidāms, ka minētie parāda instrumenti noregulējumā būtu ar augstu zaudējumu absorbcijas spēju un viegli iekšēji rekapitalizējami. Ja iestādēm vai vienībām ir pašu kapitāls, kura apmērs pārsniedz pašu kapitāla prasībās paredzēto, šim faktam pašam par sevi nebūtu jāietekmē lēmumi attiecībā uz *MREL* noteikšanu. Turklāt iestādēm un vienībām vajadzētu būt iespējai izpildīt jebkuru savas *MREL* daļu ar pašu kapitālu.

(9) To saistību tvērums, kuras izmantotas, lai ievērotu *MREL*, principā ietver visas saistības, kas izriet no parasto nenodrošinātu kreditoru prasījumiem (nesubordinētās saistības), izņemot gadījumus, kad saistības neatbilst šajā direktīvā noteiktiem konkrētiem atbilstības kritērijiem. Lai veicinātu iestāžu un vienību noregulējamību, efektīvi izmantojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt, ka *MREL* tiek izpildīta ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām, jo īpaši, ja ir skaidras norādes par to, ka iekšēji rekapitalizētie kreditori noregulējumā varētu ciest zaudējumus, kas pārsniegtu zaudējumus, kas tiem rastos parastajā maksātnespējas procedūrā. Noregulējuma iestādēm būtu jāizvērtē vajadzība prasīt iestādēm un vienībām izpildīt *MREL* ar pašu kapitālu un subordinētajām saistībām, ja to saistību apjoms, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas, sasniedz konkrētu sliekšņvērtību saistību kategorijā, kas ietver *MREL* atbilstīgās saistības. Iestādēm un vienībām būtu jāizpilda *MREL* ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai novērstu to, ka to kreditoriem rodas zaudējumi, kas ir lielāki par zaudējumiem, kas kreditoriem citādi būtu radušies parastajā maksātnespējas procedūrā.

(10) Parāda instrumentu subordinācijai, ko noregulējuma iestādes pieprasa attiecībā uz *MREL*, nebūtu jāskar iespēja daļēji izpildīt *TLAC* minimuma prasību ar nesubordinētajiem parāda instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, kā atļauj *TLAC* standarts. Attiecībā uz G-SNI noregulējuma vienībām, tādu noregulējuma grupu noregulējuma vienībām, kuru aktīvu apjoms ir lielāks par EUR 100 miljardiem (augstākā līmeņa bankas), un dažu mazāku noregulējuma grupu noregulējuma vienībām, kuras maksātnespējas gadījumā varētu radīt sistēmisku risku, ņemot vērā noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modelī, diskrecionāri ierobežotu piekļuvi kapitāla tirgiem atbilstīgo saistību vajadzībām un paļaušanos uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu *MREL*, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai prasīt, lai *MREL* daļa, kas vienāda ar Direktīvas 2014/59/ES, kas grozīta ar šo direktīvu, 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. punktā minēto zaudējumu absorbēšanas un rekapitalizācijas līmeni, tiktu izpildīta ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām, tostarp pašu kapitālu, ko izmanto, lai izpildītu Direktīvā 2013/36/ES noteikto apvienoto kapitāla rezervju prasību.

(11) Pēc noregulējuma vienības lūguma noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai samazināt to *MREL* daļu, kas jāizpilda ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām, līdz robežvērtībai, kas atbilst samazinājuma proporcijai, kura iespējama saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 3. punktu saistībā ar minētajā regulā noteikto *TLAC* minimuma prasību. Saskaņā ar proporcionalitātes principu noregulējuma iestādēm vajadzētu spēt prasīt, lai *MREL* tiktu izpildīta ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām, ciktāl prasītās subordinācijas vispārējais līmenis pašu kapitāla un atbilstīgo saistību posteņu veidā saistībā ar iestāžu un vienību pienākumu ievērot *TLAC* minimuma prasību, *MREL* un attiecīgā gadījumā apvienoto rezervju prasību saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES nepārsniedz lielāko no šādām summām –vai nu zaudējumu absorbēšanas un rekapitalizācijas līmeni, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES, kas grozīta ar šo direktīvu, 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. punktā, vai summu saskaņā ar šajā direktīvā izklāstīto formulu, kuras pamatā ir 1. un 2. pīlāra prudenciālās prasības un apvienoto rezervju prasība.

(12) Attiecībā uz konkrētām augstākā līmeņa bankām noregulējuma iestādēm, ievērojot nosacījumus, kas iestādei jāapsver, būtu līdz konkrētai sliekšņvērtībai jāierobežo minimuma subordinācijas prasības līmenis, ņemot vērā arī iespējamu risku, ka varētu tikt nesamērīgi ietekmēts minēto iestāžu uzņēmējdarbības modelis. Minētajam ierobežojumam nebūtu jāskar iespēja ar 2. pīlāra prasību par subordināciju noteikt subordinācijas prasību, kas ir augstāka par šo ierobežojumu, ievērojot arī nosacījumus, kas piemērojami 2. pīlāram, pamatojoties uz alternatīviem kritērijiem, proti, noregulējamības šķēršļiem vai noregulējuma stratēģijas realizējamību un uzticamību, vai iestādes riskantumu.

(13) *MREL* būtu jāļauj iestādēm un vienībām absorbēt, attiecīgi, noregulējumā vai dzīvotspējas zaudēšanas brīdī sagaidāmos zaudējumus un tikt rekapitalizētām pēc noregulējuma plānā paredzēto darbību īstenošanas vai pēc noregulējuma grupas noregulējuma. Noregulējuma iestādēm, pamatojoties uz to izvēlēto noregulējuma stratēģiju, būtu pienācīgi jāpamato piemērotais *MREL* līmenis un bez liekas kavēšanās minētais līmenis būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā visas izmaiņas Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības līmenī. Noteiktajam *MREL* līmenim kā tādam vajadzētu būt noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summai, kas atbilst iestādes vai vienības pašu kapitāla prasībām, un rekapitalizācijas summai, kura ļauj iestādei vai vienībai pēc noregulējuma vai pēc norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas izpildīt savas pašu kapitāla prasības, kas nepieciešams, lai saņemtu atļauju veikt tās darbības saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Noregulējuma iestādei rekapitalizācijas summas būtu jāpielāgo lejupēji vai augšupēji, ņemot vērā jebkādas izmaiņas, kas izriet no noregulējuma plānā paredzētajām darbībām.

(14) Noregulējuma iestādei vajadzētu būt iespējai palielināt rekapitalizācijas summu, lai pēc noregulējuma plānā paredzēto darbību īstenošanas nodrošinātu iestādei vai vienībai pietiekamu tirgus uzticēšanos. Prasītajam tirgus uzticēšanās rezerves līmenim būtu jāļauj iestādei vai vienībai atbilstīgu laikposmu saglabāt atbilstību atļaujas nosacījumiem, tostarp ļaujot iestādei vai vienībai segt izmaksas, kas saistītas ar tās darbību pārstrukturēšanu pēc noregulējuma, un saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos. Tirgus uzticēšanās rezerve būtu jānosaka, atsaucoties uz daļu no apvienoto rezervju prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES. Noregulējuma iestādēm tirgus uzticēšanās rezerve būtu jākoriģē lejupēji, ja zemāks līmenis ir pietiekams, lai nodrošinātu pietiekamu tirgus uzticēšanos, vai arī minētais līmenis būtu jākoriģē augšupēji, ja ir vajadzīgs augstāks līmenis, lai nodrošinātu to, ka pēc noregulējuma plānā paredzētajām darbībām vienība atbilstīgu laikposmu turpina saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos.

(15) Atbilstīgi Komisijas Deleģētajai regulai (ES) 2016/1075[1] noregulējuma iestādēm būtu jāpārbauda atsevišķas iestādes vai vienības *MREL* instrumentu ieguldītāju bāze. Ja būtisku daļu kādas iestādes vai vienības *MREL* instrumentu tur privātie ieguldītāji, kuri varētu nebūt saņēmuši pienācīgu norādi par attiecīgiem riskiem, kas pats par sevi varētu būt iespējams šķērslis noregulējamībai. Turklāt, ja lielu daļu kādas iestādes vai vienības *MREL* instrumentu tur citas iestādes vai vienības, norakstīšanas un konvertācijas sistemātiskais raksturs arī varētu būt šķērslis noregulējamībai. Ja noregulējuma iestāde konstatē tādu šķērsli noregulējamībai, kas rodas konkrētas ieguldītāju bāzes apjoma un veida dēļ, tai vajadzētu būt iespējai ieteikt iestādei vai vienībai novērst šādu šķērsli.

[1] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/1075 (2016. gada 23. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV L 184, 8.7.2016., 1. lpp.).

(16) Lai panāktu to, ka privātie ieguldītāji neveic pārmērīgus ieguldījumus parāda instrumentos un konkrētās atbilstīgajās saistībās, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai šādu instrumentu minimālā nominālvērtība būtu samērā augsta, vai arī jānodrošina, lai ieguldījumi šādos instrumentos neaizņemtu pārmērīgi lielu ieguldītāju portfeļa daļu. Šo prasību būtu jāpiemēro tikai instrumentiem, kas emitēti pēc šīs direktīvas transponēšanas dienas. Šī prasība nav pietiekami reglamentēta Direktīvā 2014/65/ES, un tās izpilde tāpēc būtu jāpanāk ar Direktīvu 2014/59/ES, neskarot Direktīvā 2014/65/ES paredzētos ieguldītāju aizsardzības noteikumus. Ja, pildot pienākumus, noregulējuma iestādes gūst pierādījumus par iespējamiem Direktīvas 2014/65/ES pārkāpumiem, tām minētās direktīvas izpildes nodrošināšanas nolūkos vajadzētu būt iespējai apmainīties ar konfidenciālu informāciju ar iestādēm, kuras uzrauga rīcību tirgū. Vienlaikus dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai papildus ierobežot konkrētu citu instrumentu pārdošanu un tirgošanu konkrētiem investoriem.

(17) Lai uzlabotu G-SNI noregulējamību, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai papildus Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktajai *TLAC* minimuma prasībai piemērot G-SNI specifisku *MREL*. Minēto iestādei specifisko *MREL* būtu jāpiemēro tikai tad, ja *TLAC* minimuma prasība nav pietiekama, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu G-SNI saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju.

(18) Nosakot *MREL*, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā iestādes vai vienības sistēmiskās nozīmības pakāpe un tās maksātnespējas iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz finanšu stabilitāti. Noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā vajadzība nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus starp G-SNI un citām līdzīgām iestādēm vai vienībām, kas Savienībā ir sistēmiski nozīmīgas. Tādējādi to iestāžu vai vienību *MREL*, kuras nav identificētas kā G-SNI, bet kuru sistēmiskā nozīmība Savienībā ir salīdzināma ar G-SNI sistēmisko nozīmību, nebūtu nesamērīgi jānovirzās no *MREL* līmeņa un sastāva, ko parasti nosaka attiecībā uz G-SNI.

(19) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 iestādēm vai vienībām, kas ir identificētas kā noregulējuma vienības, *MREL* būtu jāpiemēro tikai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī. Tas nozīmē, ka noregulējuma vienībām, lai izpildītu to *MREL*, vajadzētu būt pienākumam emitēt atbilstīgus instrumentus un posteņus ārējiem trešās puses kreditoriem, kas tiktu iekšēji rekapitalizēti gadījumā, ja noregulējuma vienībai veic noregulējumu.

(20) Iestādēm vai vienībām, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāpilda *MREL* individuālā līmenī. Minēto iestāžu vai vienību absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzības parasti būtu jānodrošina to attiecīgajām noregulējuma vienībām, minētajām noregulējuma vienībām tieši vai netieši iegādājoties minēto iestāžu vai vienību emitētos pašu kapitāla instrumentus un atbilstīgo saistību instrumentus un tos norakstot vai konvertējot īpašumtiesību instrumentos brīdī, kad minētās iestādes vai vienības vairs nav dzīvotspējīgas. Šī *MREL*, kas piemērojama iestādēm vai vienībām, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāpiemēro kopā un konsekventi ar prasībām, kas piemērojamas noregulējuma vienībām. Tam būtu jāļauj noregulējuma iestādēm noregulēt noregulējuma grupu, neveicot noregulējumu tās konkrētiem meitasuzņēmumiem, tādējādi izvairoties no iespējamiem traucējumiem tirgū. *MREL* piemērošanā iestādēm vai vienībām, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāievēro izvēlētā noregulējuma stratēģija, un jo īpaši tai nevajadzētu mainīt īpašumtiesību attiecības starp iestādēm vai vienībām un to noregulējuma grupu pēc minēto iestāžu vai vienību rekapitalizācijas.

(21) Ja gan noregulējuma vienība vai mātesuzņēmums, gan tā meitasuzņēmumi veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī un ir vienas un tās pašas noregulējuma grupas daļa, noregulējuma iestādei vajadzētu būt iespējai atteikties no tās *MREL* piemērošanas, kas piemērojama minētajiem meitasuzņēmumiem, kuras nav noregulējuma vienības, vai atļaut tām izpildīt *MREL* ar nodrošinātām garantijām starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumiem, ko varētu darīt tad, ja ir izpildīti atbilstīgo saistību norakstīšanai vai konvertācijai līdzvērtīgi termiņa nosacījumi. Garantijas pamatā esošajam nodrošinājumam vajadzētu būt augsti likvīdam un ar minimālu tirgus risku un kredītrisku.

(22) Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēts, ka kompetentajām iestādēm ir iespēja nepiemērot konkrētu maksātnespējas vai likviditātes prasību kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei ("sadarbības tīkli"), ja ir izpildīti konkrēti specifiski nosacījumi. Lai ņemtu vērā šādu sadarbības tīklu īpatnības, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai atteikties piemērot *MREL***,** kas piemērojams tādām kredītiestādēm un centrālajai iestādei pie līdzīgiem nosacījumiem, kādi paredzēti Regulā (ES) Nr. 575/2013, ja kredītiestādes un centrālā iestāde veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī. Noregulējuma iestādēm arī vajadzētu būt iespējai, izvērtējot noregulējuma nosacījumus, uzskatīt kredītiestādes un centrālo iestādi par vienotu veselumu, atkarībā no solidaritātes mehānisma iezīmēm. Noregulējuma iestādām vajadzētu būt iespējai nodrošināt noregulējuma grupas kā vienota veseluma atbilstību ārējai *MREL* prasībai dažādos veidos, atkarībā no katras grupas solidaritātes mehānisma iezīmēm, uzskaitot vienību atbilstīgās saistības, ko saskaņā ar noregulējuma plānu noregulējuma iestādes prasa, lai emitētu attiecībā uz *MREL* atbilstīgus instrumentus ārpus noregulējuma grupas.

(23) Lai nodrošinātu *MREL* atbilstošus līmeņus noregulējuma mērķiem, iestādēm, kas ir atbildīgas par *MREL* līmeņa noteikšanu, vajadzētu būt noregulējuma vienības noregulējuma iestādei, grupas līmeņa noregulējuma iestādei, kas ir galīgā mātesuzņēmuma noregulējuma iestāde, un noregulējuma grupas citu vienību noregulējuma iestādēm. Jebkurām domstarpībām starp iestādēm būtu jāpiemēro Eiropas Banku iestādes (EBI) pilnvaras saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010[1], ievērojot šajā direktīvā paredzētos nosacījumus un ierobežojumus.

(24) Kompetentajām un noregulējuma iestādēm būtu pienācīgi jārisina un jānovērš jebkādi *TLAC* minimuma prasības un *MREL* pārkāpumi. Ņemot vērā to, ka šo prasību pārkāpums varētu būt šķērslis iestādes vai grupas noregulējamībai, būtu jāsaīsina pašreizējās procedūras noregulējamības šķēršļu novēršanai, lai ātri novērstu prasību pārkāpumus. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai pieprasīt iestādēm grozīt atbilstīgo instrumentu un posteņu termiņa profilus un sagatavot un īstenot plānus tam, lai atjaunotu minēto prasību līmeni. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai aizliegt konkrētu peļņas sadali, ja tā uzskata, ka iestāde vai vienība neatbilst apvienoto rezervju prasībām saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, ja tās tiek apsvērtas papildus *MREL*.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

(25) Lai nodrošinātu *MREL* pārredzamu piemērošanu, iestādēm būtu jāziņo savām kompetentajām un noregulējuma iestādēm un regulāri jāpublisko sava *MREL* prasība, atbilstīgo un iekšēji rekapitalizējamo saistību līmeņi un šo saistību sastāvs, tostarp to termiņa profils un prioritāte parastajā maksātnespējas procedūrā. Attiecībā uz iestādēm vai vienībām, uz kurām attiecas *TLAC* minimuma prasība, būtu jānodrošina, lai tas, cik bieži sniedz uzraudzības pārskatus un atklāj iestādei specifiskās *MREL*, kā paredzēts šajā direktīvā, atbilstu biežumam, kas Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēts attiecībā uz *TLAC* minimuma prasību. Kaut gan dažos šajā direktīvā precizētos gadījumos attiecībā uz konkrētām iestādēm vai vienībām vajadzētu atļaut piemērot pilnīgus vai daļējus atbrīvojumus no ziņošanas un informācijas atklāšanas pienākumiem, ar šādiem atbrīvojumiem nevajadzētu ierobežot noregulējuma iestāžu pilnvaras prasīt informāciju, lai pildītu to pienākumus saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES.

(26) Prasībai iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ietekmes līgumisku atzīšanu iekļaut līgumos vai instrumentos, kas rada saistības, ko reglamentē ar trešo valstu tiesību aktiem, būtu jāatvieglo un jāuzlabo minēto saistību iekšējās rekapitalizācijas process noregulējuma gadījumā. Līgumiskas vienošanās, ja tās ir pienācīgi sagatavotas un plaši pieņemtas, var piedāvāt praktiski realizējamu risinājumu pārrobežu noregulējuma gadījumā, līdz Savienības tiesību aktos tiek izstrādāta regulatīva pieeja vai stimuli tam, lai līgumiem kā piemērojamos tiesību aktus izvēlētos Savienības tiesību aktus vai visās trešo valstu jurisdikcijās ir pieņemti regulatīvi atzīšanas režīmi, lai nodrošinātu efektīvu pārrobežu noregulējumu. Neraugoties uz to, ka pastāv regulatīvi atzīšanas režīmi, līgumiskajām atzīšanas vienošanām vajadzētu palīdzēt vairot tādu kreditoru informētību par iespējamu noregulējuma darbību attiecībā uz iestādēm vai vienībām, ko reglamentē Savienības tiesību akti, kurus saista līgumiskas vienošanās, uz kurām neattiecas dalībvalsts tiesību akti. Tomēr varētu būt gadījumi, kad iestādēm vai vienībām nav iespējams līgumos vai instrumentos iekļaut minētos līguma noteikumus, kas rada noteiktas saistības, jo īpaši saistības, kas nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, segtus noguldījumus vai pašu kapitāla instrumentus.

Piemēram, noteiktos apstākļos varētu tikt uzskatīts par neiespējamu saistību līgumos iekļaut līgumiskas atzīšanas klauzulas, ja saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem ir nelikumīgi, ka iestāde vai vienība līgumos vai instrumentos iekļauj šādas klauzulas, kas rada saistības, ko reglamentē minētās trešās valsts tiesību akti, ja iestādei vai vienībai nav pilnvaru individuālā līmenī grozīt līguma noteikumus, jo tos paredz starptautiski protokoli vai tie ir balstīti uz starptautiski saskaņotiem standarta līguma noteikumiem, vai ja saistības, kam būtu piemērojama līgumiskas atzīšanas prasība, ir iespējama līguma pārkāpšanas gadījumā vai izriet no garantijām, pretgarantijām vai citiem instrumentiem, ko izmanto tirdzniecības finansēšanas operāciju kontekstā. Tomēr darījuma partnera atteikšanos piekrist, ka tam ir saistoša līgumiska iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzula, pati par sevi nebūtu jāuzskata par neiespējamības iemeslu. EBI būtu jāizstrādā projekts regulatīviem tehniskiem standartiem, kas jāpieņem Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu nolūkā precīzāk identificēt neiespējamības gadījumus. Piemērojot minētos regulatīvos tehniskos standartus un ņemot vērā attiecīgā tirgus īpatnības, noregulējuma iestādei, kad tā to uzskata par nepieciešamu, būtu jāprecizē saistību kategorijas, attiecībā uz kurām varētu būt iemesli neiespējamībai. Šajā sakarā iestādes vai vienības ziņā būtu noteikt, vai iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzulas iekļaušana līgumā vai līgumu kategorijā ir neiespējama. Iestādēm vai vienībām vajadzētu noregulējuma iestādēm regulāri nodrošināt jaunākās ziņas, lai tās būtu informētas par progresu ceļā uz līgumiskas atzīšanas noteikumu īstenošanu.

Šajā kontekstā iestādēm un vienībām būtu jānorāda līgumi vai līgumu kategorijas, kuros nav iespējams iekļaut iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzulu, un jānorāda šāda novērtējuma pamatojums. Noregulējuma iestādēm būtu saprātīgā laikposmā jāizvērtē iestādes vai vienības konstatējums, ka ir neiespējami saistībās iekļaut līgumiskas atzīšanas klauzulas, un jārīkojas, lai novērstu jebkādus kļūdainus novērtējumus un šķēršļus noregulējamībai, kas izriet no tā, ka nav iekļautas līgumiskas atzīšanas klauzulas. Iestādēm vai vienībām vajadzētu būt gatavām pamatot savu konstatējumu, ja noregulējuma iestāde tām prasa to darīt. Turklāt, lai nodrošinātu, ka netiek ietekmēta iestāžu un vienību noregulējamība, saistībām, attiecībā uz kurām nav iekļauti attiecīgie līguma noteikumi, nevajadzētu būt atbilstīgām attiecībā uz *MREL*.

(27) Ir lietderīgi un nepieciešams pielāgot noregulējuma iestāžu pilnvaras uz ierobežotu laikposmu apturēt atsevišķas iestāžu vai vienību līgumsaistības. Jo īpaši noregulējuma iestādei vajadzētu būt iespējai šīs pilnvaras izmantot pirms kādai iestādei vai vienībai piemēro noregulējumu, proti, no brīža, kad tiek konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja uzreiz nav pieejams neviens privātā sektora pasākums, kas noregulējuma iestādes vērtējumā saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju, un ja tiek uzskatīts, ka ir nepieciešamas izmantot minētās pilnvaras, lai nepieļautu iestādes vai vienības finanšu stāvokļa turpmāku pasliktināšanos. Minētajā kontekstā noregulējuma iestādēm, ja tās nav apmierinātas ar ierosinātu uzreiz pieejamu privātā sektora pasākumu, vajadzētu būt iespējai izmantot minētās pilnvaras. Noregulējuma iestādēm šādas pilnvaras apturēt atsevišķas līgumsaistības arī ļautu noskaidrot, vai noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ļautu izvēlēties vispiemērotākos noregulējuma instrumentus vai nodrošināt efektīvu viena vai vairāku noregulējuma instrumentu piemērošanu. Apturēšanas ilgumu vajadzētu ierobežot līdz maksimums divām darba dienām. Līdz šādam maksimālajam termiņam apturēšanu varētu turpināt piemērot pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas.

(28) Lai pilnvaras apturēt atsevišķas līgumsaistības tiktu izmantotas samērīgi, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai ņemt vērā katra atsevišķā gadījuma apstākļus un attiecīgi noteikt apturēšanas apmēru. Turklāt tām vajadzētu būt iespējai atļaut konkrētus maksājumus – jo īpaši, bet ne tikai – attiecīgās iestādes vai vienības administratīvo izdevumu segšanai, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Vajadzētu būt iespējai apturēšanas pilnvaras piemērot arī atbilstīgiem noguldījumiem. Noregulējuma iestādēm tomēr būtu rūpīgi jāizvērtē, cik atbilstīgi ir minētās pilnvaras piemērot konkrētiem atbilstīgiem noguldījumiem, jo īpaši segtajiem noguldījumiem, kurus tur fiziskas personas un mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi, un būtu jāizvērtē risks, vai apturēšanas piemērošana šādiem noguldījumiem neradītu nopietnus finanšu tirgus darbības traucējumus. Ja pilnvaras apturēt atsevišķas līgumsaistības tiek īstenotas attiecībā uz segtajiem noguldījumiem, minētos noguldījumus nevajadzētu uzskatīt par nepieejamiem noguldījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES[1] nolūkos. Lai nodrošinātu to, ka apturēšanas laikposmā noguldītājiem nerodas finansiālas grūtības, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt, ka tiem tiek atļauts reizi dienā izņemt konkrētu naudas summu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

(29) Apturēšanas laikposmā noregulējuma iestādēm, cita starpā pamatojoties uz iestādes vai vienības noregulējuma plānu, arī būtu jāapsver iespēja, ka iestādei vai vienībai tomēr netiek piemērots noregulējums, bet gan tā vietā tā tiek likvidēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Šādos gadījumos noregulējuma iestādēm būtu jānosaka pasākumi, ko tās uzskata par atbilstošiem, lai panāktu pienācīgu koordināciju ar attiecīgajām valsts iestādēm un lai nodrošinātu, ka ar apturēšanu netiek apgrūtināta likvidācijas procesa efektivitāte.

(30) Pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības nebūtu jāpiemēro saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, pret centrālām bankām, autorizētiem centrālajiem darījuma partneriem (*CCP*) vai Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādes (EVTI) atzītiem trešo valstu *CCP*. Direktīva 98/26/EK mazina risku, kas saistīts ar dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādas sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Lai nodrošinātu to, ka minētie aizsardzības pasākumi tiek atbilstoši piemēroti krīzes situācijās, vienlaikus saglabājot atbilstošu noteiktību maksājumu un vērtspapīru sistēmu pārvaldītājiem un citiem tirgus dalībniekiem, Direktīva 2014/59/ES būtu jāgroza, lai paredzētu, ka krīzes novēršanas pasākumu, saistību apturēšanu saskaņā ar 33.a pantu vai krīzes vadības pasākumu vien nevajadzētu uzskatīt par maksātnespējas procedūru Direktīvā 98/26/EK minētajā nozīmē ar nosacījumu, ka tiek turpināta līgumā paredzēto pamatpienākumu pildīšana. Tomēr Direktīvai 2014/59/ES nekādi nebūtu jāskar Direktīvā 98/26/EK noteiktās sistēmas darbību vai tiesības uz tajā pašā direktīvā garantēto nodrošinājumu.

(31) Efektīva noregulējuma būtisks aspekts ir nodrošināt to, lai tad, kad Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētām iestādēm vai vienībām sāk piemērot noregulējumu, to finanšu līgumu darījumu partneri nevarētu izbeigt savas pozīcijas, pamatojoties tikai uz to, ka minētajām iestādēm vai vienībām sāk piemērot noregulējumu. Turklāt noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām apturēt līgumā ar noregulējamo iestādi paredzētus maksājuma vai piegādes pienākumus, un tām vajadzētu būt pilnvarām uz ierobežotu laiku ierobežot darījumu partneru tiesības likvidēt, paātrināt vai kā citādi izbeigt finanšu līgumus. Minētās prasības tieši neattiecas uz līgumiem saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem. Ja nav regulatīva pārrobežu atzīšanas režīma, dalībvalstīm vajadzētu prasīt Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām iestādēm un vienībām attiecīgajos finanšu līgumos iekļaut līguma noteikumu, ar ko atzīst, ka līgumam var tikt piemērotas noregulējuma iestāžu īstenotas pilnvaras apturēt noteiktus maksājuma vai piegādes pienākumus, ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu vai uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības, un noteikt, ka ir saistošas 68. panta prasības tā, it kā finanšu līgums būtu reglamentēts ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Šāds pienākums būtu jāparedz tikai tik lielā mērā, ciktāl attiecīgais līgums ir minēto noteikumu darbības jomā. Tādēļ attiecībā uz 33.a, 69., 70. un 71. pantu pienākums iekļaut līguma klauzulu nav, piemēram, līgumos ar centrālajiem darījumu partneriem vai sistēmu operatoriem, kas noteikti Direktīvas 98/26/EK - kā tā grozīta ar šo direktīvu - nolūkos, jo attiecībā uz šādiem līgumiem, pat ja tos reglamentē ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, noregulējuma iestādēm ar minētajiem pantiem nav dotas pilnvaras.

(32) Iestāžu vai ieguldījumu brokeru sabiedrību konkrētu saistību izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas vai no pilnvarām apturēt noteiktus maksājuma vai piegādes pienākumus, ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu vai uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības kā noteikts Direktīvā 2014/59/ES, būtu arī jāattiecas uz saistībām attiecībā uz centrālajiem darījuma partneriem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus atzinusi EVTI.

(33) Lai nodrošinātu vienotu izpratni par dažādos tiesību aktos izmantotajiem terminiem, ir lietderīgi Direktīvā 98/26/EK iekļaut definīcijas un koncepcijas, kas ieviestas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012[1] attiecībā uz "centrālo darījumu partneri" jeb "*CCP*" un "dalībnieku".

(34) Direktīva 98/26/EK mazina risku, kas saistīts ar iestāžu un citu vienību dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādas sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Minētās direktīvas 7. apsvērumā precizēts, ka dalībvalstīm ir iespēja piemērot minētās direktīvas noteikumus savām iestādēm, kas tieši piedalās sistēmās, kuras reglamentē ar trešo valstu tiesību aktiem, un nodrošinājumam, kas sniegts sakarā ar dalību šādās sistēmās. Ņemot vērā dažu ar trešo valstu tiesību aktiem reglamentēto sistēmu vispārējo lielumu un darbību un vienību, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, pastiprinātu dalību šādās sistēmās, Komisijai būtu jāpārskata, kā dalībvalstis piemēro minētās direktīvas 7. apsvērumā paredzēto iespēju, un jāizvērtē vajadzība minētajā direktīvā izdarīt jebkādus turpmākus grozījumus attiecībā uz šādām sistēmām.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

(35) Lai varētu efektīvi piemērot pilnvaras samazināt, norakstīt vai konvertēt pašu kapitāla posteņus, nepārkāpjot kreditoru aizsardzības pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka prasījumi, kas izriet no pašu kapitāla posteņiem, parastajā maksātnespējas procedūrā ierindojas pēc jebkuriem citiem subordinētajiem prasījumiem. Instrumenti, kas tikai daļēji ir atzīti kā pašu kapitāls, joprojām būtu jāuzskata par prasījumiem, kas izriet no pašu kapitāla, attiecībā uz visu to summu. Daļēja atzīšana varētu būt rezultāts, piemēram, tam, ka ir piemērotas tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus, un tādējādi instruments daļēji netiek atzīts, vai tam, ka ir piemērots amortizācijas kalendārs, kas Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēts otrā līmeņa kapitāla instrumentiem.

(36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, paredzēt vienotus noteikumus atveseļošanas un noregulējuma režīmam iestādēm un vienībām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(37) Lai dalībvalstīm atvēlētu pienācīgu laiku šīs direktīvas transponēšanai un piemērošanai to tiesību aktos, tām būtu jādod astoņpadsmit mēneši no tās spēkā stāšanās dienas. Tomēr šīs direktīvas noteikumi par publiskošanu būtu jāpiemēro no 2024. gada 1. janvāra, lai nodrošinātu, ka iestādēm un vienībām visā Savienībā tiek dots pienācīgs laikposms, lai noteiktā kārtībā panāktu prasīto *MREL* līmeni,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta 5. apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"5) “meitasuzņēmums” ir meitasuzņēmums kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 16. apakšpunktā un lai šā punkta 83.b) apakšpunkta b) punktā minētajām noregulējuma grupām piemērotu šīs direktīvas 7., 12., 17., 18., 45.–45.m, 59.–62., 91. un 92. pantu, attiecīgi un pēc vajadzības ietver kredītiestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, pašu centrālo iestādi un tās attiecīgos meitasuzņēmumus, ņemot vērā veidu, kādā šādas noregulējuma grupas pilda šīs direktīvas 45.e panta 3. punktu;

5.a) "svarīgs meitasuzņēmums" ir svarīgs meitasuzņēmums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 135) apakšpunktā minēto definīciju";

b) iekļauj šādu punktu:

"68.a) "pirmā līmeņa pamata kapitāls" ir pirmā līmeņa pamata kapitāls, kā aprēķināts saskaņā ar Regulas (ES) 575/2013 50. pantu”;

c) panta 70. punktā vārdus "atbilstīgās saistības" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamas saistības";

d) panta 71. punktu aizstāj ar šādiem:

"71) "iekšēji rekapitalizējamas saistības" ir 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības saistības un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa instrumenti un kas nav izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar 44. panta 2. punktu;";

71.a) "atbilstīgās saistības" ir iekšēji rekapitalizējamas saistības, kas atbilst attiecīgi šīs direktīvas 45.b panta vai 45.f panta 2. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem, un otrā līmeņa kapitāla instrumenti, kas atbilst Regulas Nr. (ES) 575/2013 72.a panta 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumiem;

71.b) "subordinēti atbilstīgie instrumenti" ir instrumenti, kas atbilst visiem nosacījumiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, izņemot minētās Regulas 72.b panta 3)–5) punktu;”;

e) iekļauj šādus punktus:

"83.a) "noregulējuma vienība" ir:

a) juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ko noregulējuma iestāde saskaņā ar 12. pantu ir noteikusi par vienību, attiecībā uz kuru noregulējuma plānā ir paredzēta noregulējuma darbība; vai

b) iestāde, kura neietilpst grupā, kam piemēro konsolidētu uzraudzību, ievērojot Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu, un attiecībā uz kuru noregulējuma plānā, kurš izstrādāts, ievērojot šīs direktīvas 10. pantu, ir paredzēta noregulējuma darbība;

83.b) "noregulējuma grupa" ir:

a) noregulējuma vienība un tās meitasuzņēmumi, kuri:

i) paši nav noregulējuma vienības;

ii) nav citu noregulējuma vienību meitasuzņēmumi; vai

iii) nav vienības, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un kas saskaņā ar noregulējuma plānu nav iekļautas noregulējuma grupā, un to meitasuzņēmumi; vai

b) kredītiestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, un pati centrālā iestāde, ja vismaz viena no minētajām kredītiestādēm vai centrālā iestāde ir noregulējuma vienība, un to attiecīgie meitasuzņēmumi;

83.c) "globāli sistēmiski nozīmīga iestāde jeb "G-SNI" ir G-SNI, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 133) apakšpunktā;";

f) pievieno šādu punktu:

"109) "apvienoto rezervju prasība" ir apvienoto rezervju prasība saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minēto definīciju.";

2) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktam pievieno šādas daļas:

"Šā punkta pirmajā daļā minēto pārskatīšanu veic pēc noregulējuma darbību vai 59. pantā minēto pilnvaru īstenošanas.

Nosakot šā panta 7. punkta o) un p) apakšpunktā minētos termiņus apstākļos, kas minēti šā punkta trešajā daļā, noregulējuma iestāde ņem vērā termiņu, kādā jānodrošina atbilstība Direktīvas 2013/36/ES 104.b pantā minētajai prasībai.";

b) panta 7. punkta o) un p) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"o) 45.e un 45.f pantā minētās prasības un termiņu minētā līmeņa sasniegšanai saskaņā ar 45.m pantu;

p) ja noregulējuma iestāde piemēro 45.b panta 4., 5. vai 7. punktu, termiņu noregulējuma vienības atbilstības panākšanai saskaņā ar 45.m pantu;";

3) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm izstrādā grupas noregulējuma plānus, iepriekš apspriežoties ar nozīmīgo filiāļu noregulējuma iestādēm, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli. Grupas noregulējuma plānā nosaka noregulējuma pasākumus, kas jāveic attiecībā uz:

a) Savienības mātesuzņēmumu;

b) grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;

c) 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām; un

d) ievērojot VI sadaļu – grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības.

Saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem pasākumiem noregulējuma plānā katrai grupai nosaka noregulējuma vienības un noregulējuma grupas.";

b) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"a) ir izklāstītas noregulējuma darbības, ko plānots veikt attiecībā uz noregulējuma vienībām 10. panta 3. punktā minētajos scenārijos, un minēto noregulējuma darbību ietekme uz citām 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām grupas vienībām, mātesuzņēmumu un meitasiestādēm;

aa) ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas, ir izklāstītas noregulējuma darbības, kas plānotas attiecībā uz katras noregulējuma grupas noregulējuma vienībām, un minēto darbību ietekme uz:

i) citām grupas vienībām, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas;

ii) citām noregulējuma grupām;

b) ir izvērtēts, kādā mērā attiecībā uz noregulējuma vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, varētu saskaņotā veidā piemērot noregulējuma instrumentus un izmantot noregulējuma pilnvaras, tostarp pasākumus, kuri ļautu trešai personai iegādāties visu grupu vai atsevišķas darbības jomas, darbības, ko veic vairākas grupas vienības, vai atsevišķas grupas vienības vai noregulējuma grupas, un ir konstatēti iespējamie šķēršļi saskaņotam noregulējumam;";

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) ir izklāstītas jebkādas šajā direktīvā neminētas papildu darbības, kuras attiecīgās noregulējuma iestādes plāno veikt attiecībā uz katrā noregulējuma grupā ietilpstošām vienībām;";

4) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas, plānošanu par noregulējuma darbībām, kā minēts12. panta 3. punkta aa) apakšpunktā, ietver kopīgā lēmumā, kā minēts šā punkta pirmajā daļā.";

b) panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja noregulējuma iestādes četru mēnešu laikā nepieņem kopīgu lēmumu, katra noregulējuma iestāde, kas ir atbildīga par kādu meitasuzņēmumu un kas nepiekrīt grupas noregulējuma plānam, pati pieņem lēmumu un attiecīgā gadījumā nosaka noregulējuma vienību un izstrādā un uztur noregulējuma plānu noregulējuma grupai, kura sastāv no tās jurisdikcijā esošām vienībām. Nepiekrītošās noregulējuma iestādes ikvienu savu atsevišķo lēmumu pienācīgi pamato, izklāsta iemeslus, kādēļ tās iebilst pret ierosināto grupas noregulējuma plānu, un ņem vērā pārējo noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu viedokļus un atrunas. Katra noregulējuma iestāde par savu lēmumu informē pārējos noregulējuma kolēģijas dalībniekus.";

5) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Grupu uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādēm tas ir paveicams un ja ir ticams, ka grupas vienības ir iespējams vai nu likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, vai minēto grupu noregulēt, attiecībā uz minētās grupas noregulējuma vienībām izmantojot noregulējuma instrumentus un pilnvaras tā, lai maksimāli izvairītos no ievērojami negatīvas ietekmes uz to dalībvalstu, kurās grupas vienības vai filiāles atrodas, vai citu dalībvalstu, vai Savienības finanšu sistēmu, tostarp no plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska mēroga notikumiem, ar mērķi nodrošināt minēto grupas vienību kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, piemēram, ja ir viegli tās laikus nodalīt, vai ar citiem līdzekļiem.

Ikreiz, kad tiek uzskatīts, ka grupu nav iespējams noregulēt, grupas līmeņa noregulējuma iestādes par to laikus informē EBI.";

b) pievieno šādu punktu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas, 1. punktā minētās iestādes novērtē katras noregulējuma grupas noregulējamību saskaņā ar šo pantu.

Šī punkta pirmajā daļā minēto novērtējumu veic papildus visas grupas noregulējamības novērtējumam, un to dara saskaņā ar 13. pantā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru.";

6) iekļauj šādu pantu:

"*16.a pants*

Pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali

1. Ja vienība ir situācijā, kurā tā atbilst apvienoto rezervju prasībai, ja tā tiek apsvērta papildus katrai no Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām prasībām, bet tā neatbilst minētajai apvienoto rezervju prasībai, ja tā tiek apsvērta papildus šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā minētajām prasībām, kad tās aprēķinātas saskaņā ar šīs direktīvas 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, minētās vienības noregulējuma iestādei ir pilnvaras saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu aizliegt vienībai sadalīt summu, kas pārsniedz maksimālo sadalāmo summu, kura saistīta ar minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ("M-MSS") un kuru aprēķina saskaņā ar šā panta 4. punktu, veicot jebkuru no šādām darbībām:

   a) veikt peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu;

b) radīt pienākumu, kas paredz maksāt mainīgu atalgojumu vai diskrecionārus pensiju pabalstus, vai maksāt mainīgu atalgojumu, ja maksāšanas pienākums tika radīts laikā, kad vienība neatbilda apvienoto rezervju prasībai; vai

c) veikt maksājumus no pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem.

Ja vienība ir pirmajā daļā minētajā situācijā, tā par to nekavējoties paziņo noregulējuma iestādei.

2. Šā panta 1. punktā minētajā situācijā vienības noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi bez liekas kavēšanās izvērtē, vai īstenot 1. punktā minētās pilnvaras, ņemot vērā visus šādus elementus:

a) neatbilstības iemesls, ilgums un apmērs un tās ietekme uz noregulējamību;

b) vienības finansiālās situācijas attīstība un varbūtība, ka tuvākajā nākotnē tā varētu atbilst 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajam nosacījumam;

c) izredzes, ka vienība pieņemamā termiņā būs spējīga nodrošināt atbilstību 1. punktā minētajām prasībām;

d) ja vienība nespēj aizstāt saistības, kuras vairs neatbilst atbilstības vai termiņa kritērijiem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b un 72.c pantā vai šīs direktīvas 45.b pantā vai 45.f panta 2. punktā, ja šī nespēja ir specifiska vai tā ir tirgus traucējumu dēļ;

e) vai 1. punktā minēto pilnvaru īstenošana ir adekvātākais un samērīgākais līdzeklis vienības situācijas risināšanai, ņemot vērā tā iespējamo ietekmi gan uz attiecīgās vienības finansēšanas nosacījumiem, gan uz tās noregulējamību.

Noregulējuma iestāde atkārto savu novērtējumu par to, vai īstenot 1. punktā minētās pilnvaras, vismaz katru mēnesi tik ilgi, kamēr vienība joprojām atrodas 1. punktā minētajā situācijā.

3. Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka vienība joprojām ir 1. punktā minētajā situācijā deviņus mēnešus pēc tam, kad vienība ir paziņojusi par šādu situāciju, noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi īsteno 1. punktā minētās pilnvaras, izņemot, ja noregulējuma iestāde pēc izvērtējuma konstatē, ka ir izpildīti vismaz divi no šādiem nosacījumiem:

a) neatbilstība ir saistīta ar finanšu tirgu darbības nopietniem traucējumiem, kas izraisa plašu finanšu tirgus spriedzi vairākos finanšu tirgu segmentos;

b) šā punkta a) apakšpunktā minētie traucējumi izraisa ne tikai vienības pašu kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību instrumentu cenu svārstību palielināšanos vai vienības izmaksu pieaugumu, bet noved arī pie tirgu pilnīgas vai daļējas slēgšanas, kas liedz vienībai emitēt pašu kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību instrumentus minētajos tirgos;

c) šā punkta b) apakšpunktā minēto tirgus slēgšanu novēro ne tikai attiecīgajai vienībai, bet arī vairākām citām vienībām;

d) šā punkta a) apakšpunktā minētie traucējumi liedz attiecīgajai vienībai emitēt pašu kapitāla instrumentus un atbilstīgo saistību instrumentus pietiekamā apjomā, lai novērstu neatbilstību; vai

e) šā panta 1. punktā minēto pilnvaru īstenošana izraisa negatīvu ietekmi uz daļu banku nozares, tādējādi potenciāli apdraudot finanšu stabilitāti.

Ja tiek piemērots pirmajā daļā minētais izņēmums, noregulējuma iestāde rakstiski paziņo kompetentajai iestādei savu lēmumu un paskaidro savu novērtējumu.

Noregulējuma iestāde katru mēnesi atkārto savu novērtējumu par to, vai ir piemērojams pirmajā daļā minētais izņēmums.

4. M-MSS aprēķina, reizinot summu, kas aprēķināta saskaņā ar 5. punktu, ar koeficientu, kurš noteikts atbilstīgi 6. punktam. M-MSS samazina par jebkādu summu, kas rodas no jebkuras no 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām.

5. Summu, ko reizina saskaņā ar 4. punktu, veido:

   a) pirmā līmeņa pamata kapitālā neietvertā starpposma peļņa saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atskaitot jebkādu peļņas sadali vai jebkādu maksājumu, kas rodas no šā panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

   kam pieskaita

   b) pirmā līmeņa pamata kapitālā neietverto gada beigu peļņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atskaitot jebkādu peļņas sadali vai jebkādu maksājumu, kas rodas no šā panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

   no kā atskaita

   c) summas, kas būtu maksājamas kā nodokļi, ja tiktu paturēti šā punkta a) un b) apakšpunktā norādītie posteņi.

6. Koeficientu, kas minēts 4. punktā, nosaka šādi:

a) koeficients ir 0, ja vienības uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu jebkādas prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā un šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības pirmās (t. i., zemākās) kvartiles robežās;

b) koeficients ir 0,2, ja vienības uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu jebkādas prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā un šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības otrās kvartiles robežās;

c) koeficients ir 0,4, ja vienības uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā un šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības trešās kvartiles robežās;

d) koeficients ir 0,6, ja vienības uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā un šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības ceturtās (t. i., augstākās) kvartiles robežās.

Apvienoto rezervju prasības katras kvartiles zemāko un augstāko robežu aprēķina šādi:

$$\text{Kvartiles zemākā robeža} = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasība}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiles augstākā robeža} = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasība}}{4} \times Q_n$$

kur "Q_n" = attiecīgās kvartiles kārtas numurs.";

7) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja, ievērojot vienības noregulējamības novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 15. un 16. pantu, noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi konstatē, ka pastāv būtiski šķēršļi minētās vienības noregulējamībai, minētā noregulējuma iestāde rakstiski paziņo šo konstatējumu attiecīgajai vienībai, kompetentajai iestādei un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles.";

b) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Četru mēnešu laikā no dienas, kad saņemts saskaņā ar 1. punktu sniegts paziņojums, vienība ierosina noregulējuma iestādei iespējamos pasākumus paziņojumā norādīto būtisko šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai.

Divu nedēļu laikā no dienas, kad saņemts saskaņā ar šā panta 1. punktu sniegts paziņojums, vienība ierosina noregulējuma iestādei iespējamos pasākumus un to īstenošanas termiņus, ar kuriem nodrošina, ka vienība atbilst šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantam un apvienoto rezervju prasībai, ja būtisks šķērslis noregulējamībai radies jebkuras šādas situācijas dēļ:

a) vienība atbilst apvienoto rezervju prasībai, ja tā tiek apsvērta papildus katrai no Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām prasībām, bet tā neatbilst apvienoto rezervju prasībai, ja tā tiek apsvērta papildus šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā minētajām prasībām, kad tās aprēķinātas saskaņā ar šīs direktīvas 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu; vai

b) vienība neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 494. pantā minētajām prasībām vai šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā minētajām prasībām.

Nosakot īstenošanas termiņus pasākumiem, kas ierosināti saskaņā ar otro daļu, ņem vērā, kādi ir būtiskā šķēršļa iemesli.

Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi novērtē, vai ar pasākumiem, kas ierosināti saskaņā ar pirmo un otro daļu, ir iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst attiecīgo būtisko šķērsli.

4. Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka ar pasākumiem, ko vienība ierosinājusi saskaņā ar 3. punktu, attiecīgos šķēršļus nav iespējams efektīvi samazināt vai novērst, tā vai nu tieši, vai netieši ar kompetentās iestādes starpniecību pieprasa vienībai veikt alternatīvus pasākumus, ar kuriem varētu sasniegt minēto mērķi, un par minētajiem pasākumiem rakstiski informē vienību, kura viena mēneša laikā ierosina plānu to izpildei.

Nosakot alternatīvus pasākumus, noregulējuma iestāde uzskatāmi izklāsta, kāpēc noregulējamības šķēršļus nebūtu iespējams novērst ar vienības ierosinātajiem pasākumiem un kāpēc ierosinātie alternatīvie pasākumi ir samērīgi to novēršanai. Noregulējuma iestāde ņem vērā draudus, ko minētie noregulējamības šķēršļi rada finanšu stabilitātei, un pasākumu ietekmi uz vienības darbību, stabilitāti un spēju dot ieguldījumu ekonomikā.";

c) panta 5. punktu groza šādi:

i) punkta a), b), d), g) un h) apakšpunktā vārdu "iestāde" aizstāj ar vārdu "vienība" (attiecīgā locījumā);

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

"ha) prasīt šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai iestādei vai vienībai iesniegt plānu, kura mērķis ir atjaunot atbilstību šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā minētajām prasībām, kas izteiktas kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kura aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un attiecīgā gadījumā apvienoto rezervju prasībai, un šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā minētajām prasībām, kas izteiktas kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantā;";

iii) punkta i), j) un k) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"i) prasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai iestādei vai vienībai emitēt atbilstīgās saistības, lai izpildītu 45.e vai 45.f panta prasības;

j) prasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai iestādei vai vienībai veikt citus pasākumus, lai atbilstu minimuma prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 45.e vai 45.f pantu, tostarp jo īpaši censties uzsākt atkārtotas sarunas par jebkādām atbilstīgajām saistībām, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, ko tā emitējusi, lai nodrošinātu, ka ikviens noregulējuma iestādes lēmums norakstīt vai konvertēt minētās saistības vai instrumentu tiktu realizēts saskaņā ar tās jurisdikcijas tiesību aktiem, kas attiecas uz minētajām saistībām vai instrumentu;

ja) lai nodrošinātu pastāvīgu atbilstību 45.e vai 45.f pantam, prasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai iestādei vai vienībai mainīt termiņa profilu:

i) pašu kapitāla instrumentiem pēc tam, kad ir saņemta kompetentās iestādes piekrišana, un

ii) atbilstīgajām saistībām, kas minētas 45.b pantā un 45.f panta 2. punkta a) apakšpunktā;

k) ja vienība ir jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, prasīt, lai attiecīgā jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība izveidotu atsevišķu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas kontrolē vienību, ja tas ir nepieciešams, lai sekmētu vienības noregulējumu un lai novērstu, ka IV sadaļā noteikto noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošana negatīvi ietekmē grupas nefinanšu daļu.";

d) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Pirms jebkāda 4. punktā minēta pasākuma noteikšanas noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā ar izraudzīto valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādi pienācīgi apsver minēto pasākumu potenciālo ietekmi uz konkrēto vienību, finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu un finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs un Savienībā kopumā.";

8) direktīvas 18. panta 1.–7. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības kolēģiju un noregulējuma iestādēm tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, izskata 16. pantā paredzēto novērtējumu noregulējuma kolēģijā un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par saskaņā ar17. panta 4. punktu noteikto pasākumu piemērošanu attiecībā uz visām tām noregulējuma vienībām un to meitasuzņēmumiem, kas ir 1. panta 1. punktā minētas vienības un ietilpst grupā.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi un EBI, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 25. panta 1. punktu sagatavo un iesniedz ziņojumu Savienības mātesuzņēmumam, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras to nodod savā uzraudzībā esošajiem meitasuzņēmumiem un noregulējuma iestādēm tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu iedarbīgai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu un arī attiecībā uz noregulējuma grupām, ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas. Ziņojumā apsver ietekmi uz grupas uzņēmējdarbības modeli un iesaka samērīgus un mērķtiecīgus pasākumus, kas grupas līmeņa noregulējuma iestādes ieskatā ir nepieciešami vai piemēroti minēto šķēršļu novēršanai.

Ja šķērslis grupas noregulējamībai ir saistīts ar 17. panta 3. punkta otrajā daļā minētu grupas vienības situāciju, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma vienības noregulējuma iestādi un meitasiestāžu noregulējuma iestādēm savu novērtējumu par minēto šķērsli paziņo Savienības mātesuzņēmumam.

3. Četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas Savienības mātesuzņēmums var iesniegt apsvērumus un ierosināt grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai.

Ja ziņojumā norādītie šķēršļi ir saistīti ar šīs direktīvas 17. panta 3. punkta otrajā daļā minētas grupas vienības situāciju, Savienības mātesuzņēmums divu nedēļu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, kas sniegts saskaņā ar šā panta 2. punkta otro daļu, ierosina grupas līmeņa noregulējuma iestādei iespējamos pasākumus un to īstenošanas termiņus, ar kuriem nodrošina, ka grupas vienība atbilst šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā minētajām prasībām, kas izteiktas kā kopējās riska darījumu vērtības procentuālā daļa, kura aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un attiecīgā gadījumā apvienoto rezervju prasībai, un šīs direktīvas 45.e un 45.f pantā minētajām prasībām, kas izteiktas kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantā.

Nosakot īstenošanas termiņus pasākumiem, kas ierosināti saskaņā ar otro daļu, ņem vērā, kādi ir būtiskā šķēršļa iemesli. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem ir iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst būtisko šķērsli.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem informē konsolidētās uzraudzības iestādi, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tie attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu iespējamo, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu, un vajadzības gadījumā novērtē Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

5. Kopīgu lēmumu pieņem četru mēnešu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums ir iesniedzis jebkādus apsvērumus. Ja Savienības mātesuzņēmums nav iesniedzis nekādus apsvērumus, kopīgu lēmumu panāk viena mēneša laikā pēc tam, kad beidzies 3. punkta pirmajā daļā minētais četru mēnešu laikposms.

Kopīgu lēmumu par šķēršļiem noregulējamībai saistībā ar 17. panta 3. punkta otrajā daļā minēto situāciju pieņem divu nedēļu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums ir iesniedzis jebkādus apsvērumus saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Kopīgajā lēmumā norāda tā pamatojumu, un to izklāsta dokumentā, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta otrās daļas c) apakšpunktu.

6. Ja 5. punktā minētajā attiecīgajā laikposmā nav pieņemts kopīgs lēmums, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par atbilstošu pasākumu veikšanu grupas līmenī saskaņā ar 17. panta 4. punktu.

Lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ir ņemti vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļi un atrunas. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde šo lēmumu iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

Ja šā panta 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās noregulējuma iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu un gaida jebkādu EBI lēmumu, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc šā panta 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu.

6.a Ja šā panta 5. punktā minētajā attiecīgajā laikposmā nav pieņemts kopīgs lēmums, attiecīgās noregulējuma vienības noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par atbilstošiem pasākumiem, kas jāveic noregulējuma grupas līmenī saskaņā ar 17. panta 4. punktu.

Pirmajā daļā minētais lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ņem vērā citu tās pašas noregulējuma grupas vienību noregulējuma iestāžu un grupas līmeņa noregulējuma iestādes viedokļus un atrunas. Attiecīgā noregulējuma iestāde šo lēmumu iesniedz noregulējuma vienībai.

Ja šā panta 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās noregulējuma iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, noregulējuma vienības noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu un gaida jebkādu EBI lēmumu, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc šā panta 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro noregulējuma vienības noregulējuma iestādes lēmumu.

7. Ja kopīgs lēmums nav pieņemts, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kas nav noregulējuma vienības, pašas pieņem lēmumus par atbilstošiem pasākumiem, kas meitasuzņēmumiem ir jāveic individuāli saskaņā ar 17. panta 4. punktu.

Lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ir ņemti vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļi un atrunas. Lēmumu iesniedz attiecīgajam meitasuzņēmumam un tās pašas noregulējuma grupas noregulējuma vienībai, minētās noregulējuma vienības noregulējuma iestādei un, ja tā ir cita iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestādei.

Ja šā panta 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās noregulējuma iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu un gaida jebkādu EBI lēmumu, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc šā panta 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes lēmumu.";

9) direktīvas 32. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu un atbilstīgu saistību norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 59. panta 2. punktu, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju;";

10) iekļauj šādus pantus:

"*32.a pants*

Noregulējuma nosacījumi centrālajai iestādei un kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz centrālo iestādi un visām tai pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas, ja minētā noregulējuma grupa kā kopums atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā.

32.b pants

Maksātnespējas procedūra attiecībā uz iestādēm un vienībām, kurām netiek piemērota noregulējuma darbība

Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētu iestādi vai vienību, attiecībā uz kuru noregulējuma iestāde uzskata, ka ir izpildītas 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasības, bet ka noregulējuma darbība nebūtu sabiedrības interesēs saskaņā ar 32. panta 1. punkta c) apakšpunktu, organizēti likvidē saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.";

11) direktīvas 33. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu vienību, ja minētā vienība atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitasiestādes ir tiešā vai netiešā starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrības turējumā, noregulējuma plāns paredz, ka starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrība tiek noteikta par noregulējumu vienību, un dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības tiek veiktas attiecībā uz starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrību. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes neveic grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības attiecībā uz jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību.

4. Ievērojot šā panta 3. punktu un neatkarīgi no tā, ka 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēta vienība neatbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu vienību, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) vienība ir noregulējuma vienība;

b) vienības viens vai vairāki meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet nav noregulējuma vienības, atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

c) šā punkta b) apakšpunktā minēto meitasuzņēmumu aktīvi un saistības ir tādi, ka minēto meitasuzņēmumu maksātnespēja apdraud visu noregulējuma grupu kopumā, un noregulējuma darbība attiecībā uz vienību ir nepieciešama, lai noregulētu vai nu šādus meitasuzņēmumus, kas ir iestādes, vai arī attiecīgo noregulējuma grupu kopumā.";

12) iekļauj šādu pantu:

"*33.a pants*

Pilnvaras apturēt noteiktas saistības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm, kas atbild laikus, ir pilnvarotas apturēt jebkuras maksājuma vai piegādes saistības, ievērojot jebkuru līgumu, kura puse ir iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir konstatēts, ka attiecīgā iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) nav 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētu tūlīt pieejamu privātā sektora pasākumu, ar kuriem tiktu novērsta iestādes vai vienības maksātnespēja;

c) apturēšanas pilnvaru īstenošana ir vajadzīga, lai nepieļautu iestādes vai vienības finanšu stāvokļa turpmāku pasliktināšanos; un

d) apturēšanas pilnvaru īstenošana ir nepieciešama, lai vai nu:

i) izdarītu 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto konstatējumu; vai arī

ii) izvēlētos atbilstīgas noregulējuma darbības vai nodrošinātu viena vai vairāku noregulējuma instrumentu efektīvu piemērošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētās pilnvaras nepiemēro maksājuma un piegādes saistībām pret:

a) sistēmām un sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK;

b) Savienībā autorizētiem *CCP*, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešo valstu *CCP*, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu;

c) centrālajām bankām.

Noregulējuma iestādes nosaka šā panta 1. punktā minēto pilnvaru darbības jomu, ņemot vērā katra konkrētā gadījuma apstākļus. Konkrēti, noregulējuma iestādes rūpīgi izvērtē, cik piemēroti ir paplašināt apturēšanu, lai piemērotu to arī atbilstīgajiem noguldījumiem saskaņā ar definīciju Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 4. apakšpunktā, jo īpaši segtajiem noguldījumiem, kurus tur fiziskas personas un mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka gadījumā, ja pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības tiek īstenotas attiecībā uz segtajiem noguldījumiem, noregulējuma iestādes nodrošina, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai summai dienā no minētajiem noguldījumiem.

4. Apturēšanas laikposms, ievērojot 1. punktu, ir pēc iespējas īss un nepārsniedz minimālo laikposmu, ko noregulējuma iestāde uzskata par nepieciešamu šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā norādītajos nolūkos, un jebkurā gadījumā tas nav ilgāks par laikposmu no brīža, kad, ievērojot 8. punktu, tiek publicēts paziņojums par apturēšanu, līdz pusnaktij iestādes vai vienības noregulējuma iestādes dalībvalstī nākamās darba dienas beigās pēc publicēšanas dienas.

Beidzoties pirmajā daļā minētajam apturēšanas laikposmam, apturēšanu izbeidz.

5. Īstenojot šā panta 1. punktā minētās pilnvaras, noregulējuma iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz finanšu tirgu pienācīgu darbību un izskata esošos valsts noteikumus, kā arī uzraudzības un tiesu iestāžu pilnvaras, lai aizsargātu kreditoru tiesības un vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem parastajā maksātnespējas procedūrā. Noregulējuma iestādes jo īpaši ņem vērā valsts maksātnespējas procedūras iespējamu piemērošanu iestādei vai vienībai 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā konstatējuma rezultātā un veic pasākumus, kurus tās uzskata par piemērotiem, lai nodrošinātu pienācīgu koordināciju ar valstu administratīvajām vai tiesu iestādēm.

6. Ja maksājuma vai piegādes saistības saskaņā ar līgumu ir apturētas, ievērojot 1. punktu, jebkura darījuma partnera maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši minētajam līgumam aptur uz tādu pašu laikposmu.

7. Maksājuma vai piegādes saistības, kuru izpildes termiņš būtu iestājies apturēšanas laikposmā, izpilda nekavējoties pēc minētā laikposma beigām.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nekavējoties informē 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību un 83. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktā minētās iestādes, kad tiek īstenotas šā panta 1. punktā minētās pilnvaras pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un pirms tiek pieņemts noregulējuma lēmums.

Noregulējuma iestāde, izmantojot 83. panta 4. punktā minētos līdzekļus, publicē vai nodrošina, ka tiek publicēts rīkojums vai akts, ar kuru aptur saistības saskaņā ar šo pantu, un apturēšanas nosacījumi un laikposms.

9. Šis pants neskar dalībvalstu tiesību aktos ietvertos noteikumus, ar ko piešķir pilnvaras apturēt šā panta 1. punktā minēto iestāžu vai vienību maksājuma vai piegādes saistības, pirms tiek konstatēts, ka minētās iestādes vai vienības kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, ievērojot 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vai apturēt tādu iestāžu vai vienību maksājuma vai piegādes saistības, kuras ir jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, un kas pārsniedz šajā pantā paredzēto piemērošanas jomu un ilgumu. Šādas pilnvaras īsteno saskaņā ar piemērošanas jomu, ilgumu un nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgajos valsts tiesību aktos. Šajā pantā paredzētie nosacījumi neskar nosacījumus, kas ir saistīti ar šādām pilnvarām apturēt maksājuma vai piegādes saistības.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad noregulējuma iestāde īsteno pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētu iestādi vai vienību, ievērojot šā panta 1. punktu, noregulējuma iestāde uz apturēšanas ilgumu var arī īstenot pilnvaras:

    a) ierobežot minētās iestādes vai vienības nodrošinātos kreditorus nodrošinājuma tiesību īstenošanā saistībā ar jebkuriem minētās iestādes vai vienības aktīviem uz tādu pašu laikposmu, un šādā gadījumā piemēro 70. panta 2., 3. un 4. punktu; un

    b) apturēt jebkuras ar minēto iestādi vai vienību noslēgta līguma puses izbeigšanas tiesības uz tādu pašu laikposmu, un šādā gadījumā piemēro 71. panta 2.–8. punktu.

11. Ja noregulējuma iestāde pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ievērojot 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir īstenojusi pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības šā panta 1. vai 10. punktā minētajos apstākļos un ja pēc tam ir veikta noregulējuma darbība attiecībā uz minēto iestādi vai vienību, noregulējuma iestāde attiecībā uz minēto iestādi vai vienību neīsteno 69. panta 1. punktā, 70. panta 1. punktā vai 71. panta 1. punktā noteiktās pilnvaras.";

13) direktīvas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā vārdus "kapitāla instrumenti" aizstāj ar vārdiem "kapitāla instrumenti un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu" (attiecīgā locījumā);

b) panta 4. punktu groza šādi:

i) vārdus "kapitāla instrumenti" aizstāj ar vārdiem "kapitāla instrumenti un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu" (attiecīgā locījumā);

ii) punkta d) apakšpunktā vārdus "atbilstīgo saistību" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamo saistību";

c) panta 5., 12. un 13. punktā vārdus "kapitāla instrumenti" aizstāj ar vārdiem "kapitāla instrumenti un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu" (attiecīgā locījumā);

14) direktīvas 37. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā vārdus "kapitāla instrumentu" aizstāj ar vārdiem "kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību";

b) panta 10. punkta a) apakšpunktā vārdus "atbilstīgo saistību" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamo saistību";

15) direktīvas 44. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) tādas saistības pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā, vai pret Savienībā autorizētiem *CCP*, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešo valstu *CCP*, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu;";

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

"h) saistības pret 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētām iestādēm vai vienībām, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, bet kas pašas nav noregulējuma vienības, neatkarīgi no to termiņa, izņemot, ja minētās saistības ierindojas pēc parastām nenodrošinātām saistībām saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, kuri reglamentē parasto maksātnespējas procedūru un kas piemērojami šīs grozošās direktīvas transponēšanas dienā; gadījumos, kad ir piemērojams minētais izņēmums, attiecīgā meitasuzņēmuma, kas nav noregulējuma vienība, noregulējuma iestāde novērtē, vai to posteņu summa, kas atbilst 45.f panta 2. punktam, ir pietiekama, lai atbalstītu vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanu.";

iii) piektajā daļā vārdus "saistības, kas atbilst iekšējās rekapitalizācijas instrumenta nosacījumiem" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamās saistības";

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Noregulējuma iestādes rūpīgi izvērtē, vai saistības pret 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētām iestādēm vai vienībām, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, bet kas pašas nav noregulējuma vienības un kas nav izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar šā panta 2. punkta h) apakšpunktu, būtu jāizslēdz vai daļēji jāizslēdz saskaņā ar pirmās daļas a)–d) apakšpunktu, lai nodrošinātu noregulējuma stratēģijas efektīvu īstenošanu.

Ja noregulējuma iestāde nolemj izslēgt vai daļēji izslēgt iekšēji rekapitalizējamās saistības vai iekšēji rekapitalizējamo saistību kategoriju saskaņā ar šo punktu, citām iekšēji rekapitalizējamām saistībām piemērojamu norakstīšanas vai konvertācijas līmeni var palielināt, lai ņemtu vērā šādas izslēgšanas, ar nosacījumu, ka, īstenojot citām iekšēji rekapitalizējamām saistībām piemērojamo norakstīšanas vai konvertācijas līmeni, tiek ievērots 34. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētais princips.";

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja noregulējuma iestāde nolemj izslēgt vai daļēji izslēgt iekšēji rekapitalizējamās saistības vai iekšēji rekapitalizējamo saistību kategoriju saskaņā ar šo punktu un zaudējumi, ko segtu no šīm saistībām, nav pilnībā nodoti citiem kreditoriem, noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt iemaksu noregulējamajā iestādē, lai veiktu vienu vai abus turpmāk minētos pasākumus:

a) segtu visus zaudējumus, kurus iekšēji rekapitalizējamās saistības nav absorbējušas, un atjaunotu noregulējamās iestādes neto aktīvu vērtību līdz nullei saskaņā ar 46. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

b) pirktu akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai kapitāla instrumentus noregulējamā iestādē nolūkā rekapitalizēt iestādi saskaņā ar 46. panta 1. punkta b) apakšpunktu.";

d) panta 5. punkta a) apakšpunktā vārdus "atbilstīgo saistību" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamo saistību";

16) iekļauj šādu pantu:

"*44.a pants*

Subordinēto atbilstīgo saistību pārdošana privātajiem klientiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tādu atbilstīgo saistību pārdevējs, kuras atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot attiecībā uz minētās regulas 72.a panta 1. punktu un 72.b panta 3.–5. punktu, šādas saistības privātajam klientam, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 11. apakšpunktā, pārdod tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) pārdevējs ir veicis piemērotības pārbaudi saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 25. panta 2. punktu;

   b) pārdevējs, pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto pārbaudi, ir pārliecinājies, ka šādas atbilstīgās saistības ir piemērotas minētajam privātajam klientam;

   c) pārdevējs piemērotību dokumentē saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 25. panta 6. punktu;

   Neatkarīgi no pirmās daļas dalībvalstis var noteikt, ka minētā punkta a)–c) apakšpunktos paredzētos nosacījumus piemēro citu tādu instrumentu pārdevējiem, kas kvalificējami kā pašu kapitāls vai iekšēji rekapitalizējamas saistības.

2. Ja 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti un minētā privātā klienta finanšu portfelis pirkuma brīdī nepārsniedz EUR 500 000, pārdevējs, pamatojoties uz informāciju, ko privātais klients sniedz saskaņā ar 3. punktu, nodrošina, ka iegādes laikā ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

   a) privātais klients neiegulda kopējo summu, kas pārsniedz 10 % no minētā klienta finanšu instrumentu portfeļa saistībām, kas minētas 1. punktā;

   b) sākotnējo ieguldījumu apjoms, kas ieguldīts vienā vai vairākos saistību instrumentos, kuri minēti 1. punktā, ir vismaz EUR 10 000.

3. Privātais klients pārdevējam sniedz pareizu informāciju par privātā klienta finanšu instrumentu portfeli, tostarp jebkādiem 1. punktā minētajiem ieguldījumiem saistībās.

4. Šā panta 2. un 3. punkta nolūkos privātā klienta finanšu instrumentu portfelis ietver skaidras naudas noguldījumus un finanšu instrumentus, bet tajā neietilpst nekādi finanšu instrumenti, kas ir sniegti kā nodrošinājums.

5. Neskarot Direktīvas 2014/65/ES 25. pantu un atkāpjoties no šā panta 1.–4. punktā noteiktajām prasībām, dalībvalstis var noteikt minimālo nominālvērtību vismaz EUR 50 000 apmērā 1. punktā minētajām saistībām, ņemot vērā minētās dalībvalsts tirgus nosacījumus un praksi, kā arī esošos patērētāju tiesību aizsardzības pasākumus minētās dalībvalsts jurisdikcijā.

6. Ja to 1. panta 1. punktā minēto vienību kopējo aktīvu vērtība, kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī un uz kurām attiecas 45.e pantā minētā prasība, nepārsniedz EUR 50 miljardus, minētā dalībvalsts, atkāpjoties no šā panta 1.–5. punktā izklāstītajām prasībām, var piemērot tikai šā panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto prasību.

7. Dalībvalstīm nav jāpiemēro šis pants 1. punktā minētajām saistībām, kas emitētas pirms … [18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].";

17) direktīvas 45. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"*45. pants*

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām piemērošana un aprēķināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētas iestādes un vienības vienmēr izpilda pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības, ja to paredz šis pants un 45.a–45.i pants un saskaņā ar tiem.

2. Šā panta 1. punktā minēto prasību aprēķina saskaņā ar attiecīgi 45.c panta 3., 5. vai 7. punktu kā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu un izsaka procentos no:

   a) šā panta 1. punktā minētās attiecīgās vienības kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu; un

   b) šā panta 1. punktā minētās attiecīgās vienības kopējās riska darījuma vērtības mēra, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantu.

45.a pants

Atbrīvojums no minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Neatkarīgi no 45. panta noregulējuma iestādes atbrīvo hipotekāro kredītu iestādes, kuras tiek finansētas ar segtām obligācijām un kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav atļauts pieņemt noguldījumus, no 45. panta 1. punktā noteiktās prasības, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) minētās iestādes tiks likvidētas valsts maksātnespējas procedūrā vai cita veida procedūrā, kas minētajām iestādēm paredzēta un ko īsteno saskaņā ar 38., 40. vai 42. pantu; un

   b) šā punkta a) apakšpunktā minētās procedūras nodrošina, ka minēto iestāžu kreditori, tostarp attiecīgajā gadījumā segto obligāciju turētāji, sedz zaudējumus tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem.

2. Iestādes, kas atbrīvotas no 45. panta 1. punktā minētās prasības, neietilpst 45.e panta 1. punktā minētajā konsolidācijā.

45.b pants

Atbilstīgās saistības noregulējuma vienībām

1. Saistības iekļauj noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja tās atbilst nosacījumiem, kas minēti turpmāk norādītajos Regulas (ES) Nr. 575/2013 pantos:

   a) 72.a pants;

   b) 72.b pants, izņemot 2. punkta d) apakšpunktu; un

   c) 72.c pants.

   Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, ja šajā direktīvā ir minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a vai 92.b panta prasības, atbilstīgās saistības minēto pantu nolūkos ir atbilstīgās saistības, kā definēts minētās regulas 72.k pantā un noteikts saskaņā ar minētās regulas Otrās daļas I sadaļas 5.a nodaļu.

2. Saistības, kas izriet no parāda instrumentiem ar iegultiem atvasinātajiem instrumentiem, piemēram, strukturētām parādzīmēm, kuri atbilst 1. punkta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, izņemot Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a panta 2. punkta l) apakšpunktu, iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja ir izpildīts viens no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

   a) no parāda instrumenta izrietošu saistību pamatsumma ir zināma emisijas brīdī, tā ir fiksēta vai pieaug, un to neietekmē iegulta atvasināta instrumenta iezīme, un no parāda instrumenta, tostarp no iegulta atvasināta instrumenta izrietošo saistību kopējo summu var vērtēt katru dienu ar atsauci uz aktīvu un likvīdu divvirzienu tirgu ekvivalentam instrumentam bez kredītriska saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 104. un 105. pantu; vai

   b) parāda instrumentā ir ietverts līguma noteikums, ar ko precizē, ka prasījuma vērtība emitenta maksātnespējas gadījumā un emitenta noregulējuma gadījumā ir fiksēta vai pieaug un nepārsniedz sākotnēji samaksāto saistību summu.

   Uz pirmajā daļā minētajiem parāda instrumentiem, tostarp to iegultajiem atvasinātajiem instrumentiem, neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaita līgums, un uz šādu instrumentu vērtēšanu neattiecas 49. panta 3. punkts.

Pirmajā daļā minētās saistības iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai attiecībā uz to saistību daļu, kas atbilst minētās daļas a) apakšpunktā minētajai pamatsummai vai minētās daļas b) apakšpunktā minētajai fiksētajai vai pieaugošajai summai.

3. Ja meitasuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, emitē saistības vienam no tā brīža akcionāriem, kas nav daļa no tās pašas noregulējuma grupas, un ja minētais meitasuzņēmums ir daļa no tās pašas noregulējuma grupas kā noregulējuma vienība, minētās saistības iekļauj minētās noregulējuma vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) tās ir emitētas saskaņā ar 45.f panta 2. punkta a) apakšpunktu;

b) minēto saistību norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59.–62. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu;

c) minētās saistības nepārsniedz summu, ko nosaka, atņemot:

i) saistību summu, kas emitēta noregulējuma vienībai un ko šī noregulējuma vienība ir nopirkusi vai nu tieši, vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, un pašu kapitāla summa, ko emitē saskaņā ar 45.f panta 2. punkta b) apakšpunktu; no

ii) summas, kas prasīta saskaņā ar 45.f panta 1. punktu.

4. Neskarot 45.c panta 5. punktā vai 45.d panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto minimuma prasību, noregulējuma iestādes nodrošina, ka noregulējuma vienības, kas ir G-SNI vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, 45.e pantā minētās prasības daļu, kas ir 8 % no kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, izpilda, izmantojot pašu kapitālu, subordinētus atbilstīgos instrumentus vai saistības, kas minētas šā panta 3. punktā. Noregulējuma iestāde var atļaut noregulējuma vienībām, kas ir G-SNI vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, līmeni, kas ir zemāks par 8 % no kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, bet augstāks par summu, kura iegūta, piemērojot formulu (1-(X1/X2)) x 8 % no kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, izpildīt, izmantojot pašu kapitālu, subordinētus atbilstīgos instrumentus vai saistības, kas minētas šā panta 3. punktā, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 3. punktā minētie nosacījumi, kur, ievērojot saskaņā ar minētās regulas 72.b panta 3. punktu iespējamās samazināšanas robežvērtību:

X1 = 3,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu; un

X2 = summa, ko veido 18 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un apvienoto rezervju prasības summa.

Ja noregulējuma vienībām, uz kurām attiecas 45.c panta 5. punkts, šā punkta pirmās daļas piemērošana rezultējas ar prasību, kas pārsniedz 27 % no kopējās riska darījumu vērtības, noregulējuma iestāde 45.e pantā minētās prasības daļu, kura jāizpilda, izmantojot pašu kapitālu, subordinētiem atbilstīgajiem instrumentiem vai saistībām, kas minētas šā panta 3. punktā, attiecīgajai noregulējuma vienībai ierobežo līdz summai, kas vienāda ar 27 % no kopējās riska darījumu vērtības, ja noregulējuma iestāde ir novērtējusi, ka:

a) noregulējuma plānā piekļuve noregulējuma finansēšanas mehānismam netiek uzskatīta par iespēju noregulēt attiecīgo vienību; un

b) ja nav piemērojams a) apakšpunkts, 45.e pantā minētā prasība ļauj minētajai noregulējuma vienībai izpildīt attiecīgi 44. panta 5. vai 8. punktā minētās prasības.

Veicot otrajā daļā minēto novērtējumu, noregulējuma iestāde ņem vērā arī risku, ka var būt nesamērīga ietekme uz attiecīgās noregulējuma vienības uzņēmējdarbības modeli.

Šā punkta otro daļu nepiemēro noregulējuma vienībām, uz kurām attiecas 45.c panta 6. punkts.

5. Attiecībā uz noregulējuma vienībām, kas nav nedz G-SNI, nedz noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, noregulējuma iestāde var nolemt, ka 45.e pantā minētās prasības daļu vai nu līdz 8 % no vienības kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, vai līdz summai saskaņā ar 7. punktā minēto formulu – atkarībā no tā, kas ir lielāks, – izpilda, izmantojot pašu kapitālu, subordinētus atbilstīgos instrumentus vai saistības, kas minētas šā panta 3. punktā, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) šā panta 1. un 2. punktā minētām nepakārtotām saistībām ir tāda pati prioritāte valsts maksātnespējas hierarhijā kā konkrētām saistībām, kas ir izslēgtas no norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu;

b) pastāv risks, ka sakarā ar norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru plānotu piemērošanu nesubordinētajām saistībām, kas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu nav izslēgtas no norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas, kreditoriem, kuru prasības izriet no minētajām saistībām, rodas lielāki zaudējumi nekā tad, ja likvidācija tiktu veikta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru;

c) pašu kapitāla un citu subordinēto saistību summa nepārsniedz to summu, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka b) apakšpunktā minētajiem kreditoriem nerodas zaudējumi, kas pārsniedz to zaudējumu līmeni, kuri tiem citādi būtu radušies, ja likvidācija tiktu veikta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka saistību kategorijā, kurā ietilpst atbilstīgās saistības, to saistību kopējais apjoms, kuras ir izslēgtas vai, visticamāk, tiks izslēgtas no norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu, ir vairāk nekā 10 % no minētās kategorijas, noregulējuma iestāde novērtē šā punkta pirmās daļas b) punktā minēto risku.

6. Šā panta 4., 5. un 7. punkta piemērošanas nolūkos atvasināto instrumentu saistības iekļauj kopējās saistībās, pamatojoties uz to, ka tiek pilnībā atzītas darījuma partnera ieskaita tiesības.

Noregulējuma vienības pašu kapitāls, ko izmanto, lai izpildītu apvienoto rezervju prasību, ir atbilstīgs, lai izpildītu šā panta 4., 5. un 7. punktā minēto prasību.

7. Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, noregulējuma iestāde var lemt, ka šīs direktīvas 45.e pantā minēto prasību noregulējuma vienības, kas ir G-SNI vai kas ir noregulējuma vienības, uz ko attiecas šīs direktīvas 45.c panta 5. vai 6. punkts, izpilda, izmantojot pašu kapitālu, subordinētus atbilstīgos instrumentus vai saistības, kas minētas šā panta 3. punktā, ciktāl sakarā ar to, ka noregulējuma vienībai ir pienākums ievērot apvienoto rezervju prasību un prasības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā un šīs direktīvas 45.c panta 5. punktā un 45.e pantā, minētā pašu kapitāla, instrumentu un saistību summa nepārsniedz lielāko no šādām summām:

a) 8 % no vienības kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu; vai

b) summa, kas iegūta, piemērojot formulu Ax2+Bx2+C, kurā A, B un C ir šādas summas:

A=summa, kas izriet no prasības, kura minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

B=summa, kas izriet no prasības, kura minēta Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā;

C=summa, kas izriet no apvienoto rezervju prasības.

8. Noregulējuma iestādes šā panta 7. punktā minētās pilnvaras var īstenot attiecībā uz noregulējuma vienībām, kuras ir G-SNI vai uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, un kuras atbilst vienam no šā punkta otrajā daļā minētajiem nosacījumiem, līdz 30 % no visu to noregulējuma vienību kopējā skaita, kuras ir G-SNI vai uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, un kurām noregulējuma iestāde nosaka 45.e pantā minēto prasību.

Noregulējuma iestādes ņem vērā šādus nosacījumus:

a) iepriekš veiktajā noregulējamības novērtējumā ir identificēti būtiski noregulējamības šķēršļi un vai nu:

i) pēc 17. panta 5. punktā minēto pasākumu piemērošanas noregulējuma iestādes noteiktajā grafikā nav veikti nekādi korektīvi pasākumi, vai

ii) identificēto būtisko šķērsli nevar risināt ne ar vienu no 17. panta 5. punktā minētajiem pasākumiem un šā panta 7. punktā minēto pilnvaru īstenošana daļēji vai pilnīgi kompensētu būtisku šķēršļu negatīvo ietekmi uz noregulējamību;

b) noregulējuma iestāde uzskata, ka noregulējuma vienības vēlamajai noregulējuma stratēģijai nav lielas iespējamības un ticamības, ņemot vērā vienības lielumu, savstarpējo saistību, tās darbību raksturu, apmēru, risku un sarežģītību, tās juridisko statusu un akciju paketes struktūru; vai

c) Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētā prasība atspoguļo faktu, ka noregulējuma vienība, kas ir G-SNI vai uz kuru attiecas šīs direktīvas 45.c panta 5. vai 6. punkts, riskantuma ziņā ir starp 20 % riskantāko iestāžu, kurām noregulējuma iestāde nosaka šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību.

Pirmajā un otrajā daļā minēto procentuālo vērtību piemērošanas nolūkos noregulējuma iestāde skaitli, kas iegūts aprēķina rezultātā, noapaļo līdz tuvākajam veselam skaitlim.

Dalībvalstis, ņemot vērā sava valsts banku sektora īpatnības, tostarp jo īpaši to noregulējuma vienību skaitu, kuras ir G-SNI vai uz kurām attiecas 45.c panta 5. punkts vai 6. punkts, un attiecībā uz kurām valsts noregulējuma iestāde nosaka 45.e pantā minēto prasību, var noteikt pirmajā daļā minētos procentus augstākā līmenī nekā 30 %.

9. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi pieņem 5. vai 7. punktā minētos lēmumus.

Pieņemot minētos lēmumus, noregulējuma iestāde ņem vērā arī:

a) to, kāds tirgus dziļums ir noregulējuma vienības pašu kapitāla instrumentiem un subordinētiem atbilstīgajiem instrumentiem, šādu instrumentu, ja tādi ir, cenu noteikšanu un laiku, kas vajadzīgs jebkādu minētā lēmuma izpildei nepieciešamu darījumu veikšanai;

b) to atbilstīgo saistību instrumentu summu, kuri atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, ar atlikušo termiņu, kas ir īsāks par vienu gadu no dienas, kurā pieņem lēmumu, lai veiktu kvantitatīvas šā panta 5. un 7. punktā minēto prasību korekcijas;

c) to instrumentu pieejamību un summu, kuri atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot minētās regulas 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktu;

d) to, vai salīdzinājumā ar noregulējuma vienības pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām ir nozīmīga tādu saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu no norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas izslēgtu saistību summa, kuras parastajās maksātnespējas procedūrās ierindojas turpat, kur atrodas visaugstāk ierindotās atbilstīgās saistības, vai pēc tām. Ja izslēgto saistību summa nepārsniedz 5 % no noregulējuma vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas, uzskata, ka izslēgtā summa nav nozīmīga. Ja summa pārsniedz minēto robežvērtību, izslēgto saistību nozīmīgumu izvērtē noregulējuma iestādes;

e) noregulējuma vienības uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un riska profilu, kā arī tās stabilitāti un spēju sniegt ieguldījumus ekonomikā; un

f) iespējamu pārstrukturēšanas izmaksu ietekmi uz noregulējuma vienības rekapitalizāciju.

45.c pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām noteikšana

1. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi nosaka 45. panta 1. punktā minēto prasību, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

a) nepieciešamība nodrošināt, ka noregulējuma grupu var noregulēt, noregulējuma vienībai piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp attiecīgā gadījumā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, tā, lai tiktu sasniegti noregulējuma mērķi;

b) nepieciešamība attiecīgos gadījumos nodrošināt, ka noregulējuma vienībai un tās meitasuzņēmumiem, kas ir 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, bet ne noregulējuma vienības, ir pietiekams pašu kapitāls un atbilstīgās saistības, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tām tiktu piemērots attiecīgi iekšējās rekapitalizācijas instruments vai norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, varētu absorbēt zaudējumus, un ka ir iespējams atjaunot attiecīgo vienību kopējo kapitāla rādītāju un, ja piemērojams, sviras rādītāju līdz līmenim, kāds ir vajadzīgs, lai tās varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;

c) nepieciešamība nodrošināt, ka gadījumos, kad noregulējuma plānā paredzēta iespēja, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar šīs direktīvas 44. panta 3. punktu vai varētu pilnībā pārvest saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, noregulējuma vienībai ir pietiekams pašu kapitāls un citas atbilstīgās saistības, lai absorbētu zaudējumus un atjaunotu tās kopējo kapitāla rādītāju un, ja piemērojams, sviras rādītāju līdz līmenim, kāds ir vajadzīgs, lai vienība varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;

d) vienības lielums, uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils;

e) apmērs, kādā vienības maksātnespēja nelabvēlīgi ietekmētu finanšu stabilitāti, tostarp, izplatot kaitīgo ietekmi uz citām iestādēm vai vienībām, kam iemesls ir vienības savstarpējā saistība ar citām minētajām iestādēm vai vienībām, vai pārējo finanšu sistēmu.

2. Ja noregulējuma plānā ir paredzēts, ka ir jāveic noregulējuma darbība vai ka ir jāizmanto pilnvaras norakstīt un konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu saskaņā ar 10. panta 3. punktā minēto attiecīgo scenāriju, 45. panta 1. punktā minētā prasība ir vienāda ar summu, kura ir pietiekama, lai nodrošinātu to, ka:

a) zaudējumi, kuri varētu rasties vienībai, tiek pilnībā absorbēti ("zaudējumu absorbcija");

b) noregulējuma vienība un tās meitasuzņēmumi, kas ir 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, bet nav noregulējuma vienības, tiek rekapitalizētas līdz līmenim, kas nepieciešams, lai tās varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, Direktīvu 2014/65/ES vai līdzvērtīgu tiesību aktu uz pienācīgu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu ("rekapitalizācija").

Ja noregulējuma plānā ir paredzēts, ka vienību likvidēs saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai citām līdzvērtīgām valsts procedūrām, noregulējuma iestāde novērtē, vai ir pamatoti ierobežot 45. panta 1. punktā minēto prasību attiecībā uz minēto vienību tā, lai tā nepārsniegtu summu, kas ir pietiekama, lai absorbētu zaudējumus saskaņā ar pirmās daļas a) punktu.

Noregulējuma iestādes novērtējumā jo īpaši izvērtē otrajā daļā minēto ierobežojumu attiecībā uz iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti un uz risku izraisīt kaitīgu ietekmi uz finanšu sistēmu.

3. Attiecībā uz noregulējuma vienībām 2. punkta pirmajā daļā minētā summa ir:

a) lai aprēķinātu 45. panta 1. punktā minēto prasību saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, summa, ko veido:

i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām attiecībā uz noregulējuma vienību konsolidētā noregulējuma grupas līmenī; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj no noregulējuma izrietošai noregulējuma grupai atjaunot atbilstību savai Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai kopējā kapitāla rādītāja prasībai un savai Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai prasībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas; un

b) lai aprēķinātu 45. panta 1. punktā minēto prasību saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, summa, ko veido:

i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai noregulējuma vienības sviras rādītāja prasībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj no noregulējuma izrietošai noregulējuma grupai atjaunot atbilstību Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai sviras rādītāja prasībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas.

Šīs direktīvas 45. panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 45. panta 1. punktā, izsaka procentos kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) punktu un dalīta ar kopējo riska darījumu vērtību.

Šīs direktīvas 45. panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 45. panta 1. punktā, izsaka procentos kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmās daļas b) punktu un dalīta ar kopējo riska darījumu vērtības mēru.

Nosakot šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto individuālo prasību, noregulējuma iestāde ņem vērā 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. un 8. punktā minētās prasības.

Nosakot iepriekšējā daļā minētās rekapitalizācijas summas, noregulējuma iestāde:

a) izmanto visnesenākās ziņotās vērtības attiecīgajai kopējai riska darījumu vērtībai vai kopējam riska darījumu mērījumam, kurš koriģēts, ņemot vērā jebkādas izmaiņas, kas rodas no noregulējumā plānā paredzētām noregulējuma darbībām; un

b) pēc apspriešanās ar kompetento iestādi lejupēji vai augšupēji koriģē summu, kas atbilst Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai pašreizējai prasībai, lai noteiktu prasību, kas piemērojama noregulējuma vienībai pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas.

Noregulējuma iestāde var palielināt pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punktā noteikto prasību par atbilstīgu summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka vienība pēc noregulējuma pienācīgu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu, spēj saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos.

Ja piemēro šā punkta sesto daļu, minētajā daļā minēto summu nosaka līdzvērtīgu apvienoto rezervju prasībai, kas jāpiemēro pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas, atņemot summu, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punkta a) apakšpunktā.

Šā punkta sestajā daļā minēto summu koriģē lejupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka būtu iespējams un ticams, ka mazāka summa ir pietiekama, lai saglabātu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan iestādes kritiski svarīgo ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan tās piekļuvi finansējumam, neizmantojot nekādu citu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, saskaņā ar 44. panta 5. un 8. punktu un 101. panta 2. punktu, pēc noregulējuma stratēģijas īstenošanas. Minēto summu koriģē augšupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka augstāka summa ir nepieciešama, lai saglabātu pietiekamu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu 1. panta 1.punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības kritiski svarīgo ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu un tās piekļuvi finansējumam, neizmantojot nekādu citu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, saskaņā ar 44. panta 5. un 8. punktu un 101. panta 2. punktu, pienācīgā laikposmā, kas nepārsniedz vienu gadu.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizē metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas.

   EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

5. Attiecībā uz noregulējuma vienībām, uz ko neattiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pants un kas ietilpst noregulējuma grupā, kuras kopējie aktīvi pārsniedz EUR 100 miljardus, šā panta 3. punktā minētās prasības līmenis ir vismaz vienāds ar:

   a) 13,5 %, ja to aprēķina saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu; un

   b) 5 %, ja to aprēķina saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Atkāpjoties no 45.b panta, šī punkta pirmajā daļā minētās noregulējuma vienības nodrošina atbilstību šī punkta pirmajā daļā minētajam prasības līmenim, kas ir vienāds ar 13,5 %, ja tiek aprēķināts saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un 5 %, ja tiek aprēķināts saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, izmantojot pašu kapitālu, subordinētus atbilstīgos instrumentus vai saistības, kas minētas šīs direktīvas 45.b panta 3. punktā.

6. Pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde var pieņemt lēmumu piemērot šā panta 5. punktā paredzētās prasības noregulējuma vienībai, uz ko neattiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pants un kas pieder pie noregulējuma grupas, kuras kopējie aktīvi ir mazāki par EUR 100 miljardiem un kuru noregulējuma iestādes novērtējusi kā tādu, kas maksātnespējas gadījumā, visticamāk, radīs sistēmisku risku.

Kad noregulējuma iestāde pieņem šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu, tā ņem vērā:

a) noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modelī;

b) apmēru, kādā ir ierobežota atbilstīgo saistību piekļuve kapitāla tirgiem;

c) apmēru, kādā noregulējuma vienībai paļaujas uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu 45.e pantā minēto prasību.

Tas, ka nav pieņemts lēmums saskaņā ar šī punkta pirmo daļu, neskar nevienu lēmumu saskaņā ar 45.b panta 5. punktu.

7. Attiecībā uz vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, 2. punkta pirmajā daļā minētā summa ir:

a) lai aprēķinātu 45. panta 1. punktā minēto prasību saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, summa, ko veido:

i) absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām attiecībā uz vienību; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas vienībai ļauj atjaunot atbilstību savai Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai kopējā kapitāla rādītāja prasībai un savai Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai prasībai pēc tam, kad ir izmantotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar šīs direktīvas 59. pantu, vai pēc noregulējuma grupas noregulējuma; un

b) lai aprēķinātu 45. panta 1. punktā minēto prasību saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, summa, ko veido:

i) absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai vienības sviras rādītāja prasībai; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas vienībai ļauj atjaunot atbilstību savai sviras rādītāja prasībai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā, pēc tam, kad ir izmantotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar šīs direktīvas 59. pantu, vai pēc noregulējuma grupas noregulējuma.

Šīs direktīvas 45. panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 45. panta 1. punktā, izsaka procentos kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) punktu un dalīta ar kopējo riska darījumu vērtību.

Šīs direktīvas 45. panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 45. panta 1. punktā, izsaka procentos kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmās daļas b) punktu un dalīta ar kopējo riska darījumu vērtības mēru.

Nosakot šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto individuālo prasību, noregulējuma iestāde ņem vērā 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. un 8. punktā minētās prasības.

Nosakot iepriekšējā daļā minēto rekapitalizācijas summu, noregulējuma iestāde:

a) izmanto visnesenākās ziņotās vērtības attiecīgajai kopējai riska darījumu vērtībai vai kopējam riska darījumu mērījumam, kurš koriģēts, ņemot vērā jebkādas izmaiņas, kas rodas no noregulējuma plānā paredzētām darbībām; un

b) pēc apspriešanās ar kompetento iestādi lejupēji vai augšupēji koriģē summu, kas atbilst Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai pašreizējai prasībai, lai noteiktu prasību, kas piemērojama attiecīgajai vienībai pēc tam, kad ir izmantotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar šīs direktīvas 59. pantu, vai pēc noregulējuma grupas noregulējuma.

Noregulējuma iestāde var palielināt šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punktā noteikto prasību par pienācīgu summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka pēc tam, kad būs īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, vienība pienācīgu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu, spēj saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos.

Ja piemēro šā punkta sesto daļu, minētajā daļā minēto summu nosaka līdzvērtīgu apvienoto rezervju prasībai, kas jāpiemēro pēc šīs direktīvas 59. pantā minēto pilnvaru īstenošanas vai pēc noregulējuma grupas noregulējuma, atņemot summu, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punkta a) apakšpunktā.

Šā punkta sestajā daļā minēto summu koriģē lejupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka būtu iespējams un ticams, ka mazāka summa ir pietiekama, lai nodrošinātu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības kritiski svarīgo ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan tās piekļuvi finansējumam, neizmantojot nekādu citu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, saskaņā ar 44. panta 5. un 8. punktu un 101. panta 2. punktu, pēc 59. pantā minēto pilnvaru īstenošanas vai pēc noregulējuma grupas noregulējuma. Minēto summu koriģē augšupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka augstāka summa ir nepieciešama, lai saglabātu pietiekamu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības kritiski svarīgo ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan tās piekļuvi finansējumam, neizmantojot nekādu citu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, saskaņā ar 44. panta 5. un 8. punktu un 101. panta 2. punktu, pienācīgā laikposmā, kas nepārsniedz vienu gadu.

8. Ja noregulējuma iestāde sagaida, ka konkrētas atbilstīgo saistību kategorijas, visticamāk, tiks pilnībā vai daļēji izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, ievērojot 44. panta 3. punktu, vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izpilda, izmantojot pašu kapitālu vai citas atbilstīgās saistības, kas ir pietiekamas, lai:

   a) segtu to izslēgto saistību summu, kas noteiktas saskaņā ar 44. panta 3. punktu;

   b) nodrošinātu, ka tiek izpildīti 2. punktā minētie nosacījumi.

9. Jebkāds noregulējuma iestādes lēmums piemērot minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar šo pantu ietver minētā lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par šā panta 2.–8. punktā minētajiem elementiem, un noregulējuma iestāde to bez liekas kavēšanās pārskata, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības līmenī.

10. Šā panta 3. un 7. punkta nolūkos kapitāla prasības interpretē saskaņā ar kompetentās iestādes piemērotajiem pārejas noteikumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Desmitās daļas I sadaļas 1., 2. un 4. nodaļā un valsts tiesību aktu noteikumos, ar ko īsteno iespējas, kuras kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar minēto regulu.

45.d pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām noteikšana G-SNI noregulējuma vienībām un ārpussavienības G-SNI svarīgiem Savienības meitasuzņēmumiem

1. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai, kas ir G-SNI vai G-SNI daļa, veido:

   a) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 494. pantā minētās prasības; un

   b) jebkāda papildu prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kuru noregulējuma iestāde ir noteikusi konkrēti minētajai vienībai saskaņā ar šā panta 3. punktu.

2. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minētā prasība attiecībā uz ārpussavienības G-SNI svarīgu Savienības meitasuzņēmumu, ietver:

   a) prasības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.b un 494. pantā; un

   b) jebkādu papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kuru noregulējuma iestāde noteikusi konkrēti minētajai vienībai saskaņā ar šā panta 3. punktu un kura jāizpilda, izmantojot pašu kapitālu un saistības, kas atbilst 45.f panta un 89. panta 2. punkta nosacījumiem.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā minēto papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām noregulējuma iestāde piemēro tikai:

   a) tad, ja šā panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 2. punkta a) apakšpunktā minētā prasība nav pietiekama, lai izpildītu 45.c pantā izklāstītos nosacījumus; un

   b) tādā mērā, lai nodrošinātu, ka 45.c pantā izklāstītie nosacījumi tiek izpildīti.

4. Šīs direktīvas 45.h panta 2. punkta nolūkos, ja vairāk nekā viena G-SNI vienība, kas pieder pie tās pašas G-SNI, ir noregulējuma vienība, attiecīgās noregulējuma iestādes aprēķina 3. punktā minēto summu:

   a) katrai noregulējuma vienībai;

   b) Savienības mātesvienībai tā, it kā tā būtu G-SNI vienīgā noregulējuma vienība.

5. Jebkāds noregulējuma iestādes lēmums piemērot papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu vai šā panta 2. punkta b) apakšpunktu ietver minētā lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par šā panta 3. punktā minētajiem elementiem, un noregulējuma iestāde to bez liekas kavēšanās pārskata, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas noregulējuma grupai vai ārpussavienības G-SNI svarīgam Savienības meitasuzņēmumam piemērojamās Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības līmenī.

45.e pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām piemērošana noregulējuma vienībām

1. Noregulējuma vienības 45.b–45.d pantā noteiktās prasības izpilda konsolidēti noregulējuma grupas līmenī.

2. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma iestāde noregulējuma vienībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī nosaka saskaņā ar 45.h pantu, pamatojoties uz 45.b–45.d pantā noteiktajām prasībām un to, vai grupas trešo valstu meitasuzņēmumi ir noregulējami atsevišķi saskaņā ar noregulējuma plānu.

3. Attiecībā uz noregulējuma grupām, kas identificētas saskaņā ar 2. panta 1. punkta 83.b) apakšpunkta b) punktu, attiecīgā noregulējuma iestāde – atkarībā no solidaritātes mehānisma iezīmēm un vēlamās noregulējuma stratēģijas iezīmēm – lemj par to, kurām noregulējuma grupas vienībām ir jāatbilst 45.c panta 3. un 5. punktam un 45.d panta 1. punkta a) apakšpunktam, lai nodrošinātu, ka visa noregulējuma grupa kopā atbilst šā panta 1. un 2. punktam, un kā šādām vienībām tas jādara saskaņā ar noregulējuma plānu.

45.f pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām piemērošana vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības

1. Iestādes, kas ir noregulējuma vienības vai trešās valsts vienības meitasuzņēmumi, bet pašas nav noregulējuma vienības, individuāli izpilda 45.c pantā minētās prasības.

   Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi var nolemt šajā pantā noteikto prasību piemērot 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmums, bet pati nav noregulējuma vienība.

   Atkāpjoties no šī punkta pirmās daļas, Savienības mātesuzņēmumi, kas paši nav noregulējuma vienības, bet ir trešo valstu vienību meitasuzņēmumi, konsolidēti izpilda 45.c un 45.d pantā noteiktās prasības.

   Attiecībā uz noregulējuma grupām, kuras identificētas saskaņā ar 2. panta 1. punkta 83.b) apakšpunkta b) punktu, tās kredītiestādes, kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, bet pašas nav noregulējuma vienības, centrālā iestāde, kura pati nav noregulējuma vienība, un jebkuras noregulējuma vienības, uz kurām neattiecas 45.e panta 3. punktā noteikta prasība, individuāli izpilda 45.c panta 7. punktā noteiktās prasības.

Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību šajā punktā minētai vienībai nosaka saskaņā ar 45.h un – attiecīgajā gadījumā – 89. pantu un pamatojoties uz 45.c pantā noteiktajām prasībām.

2. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību šā panta 1. punktā minētām vienībām izpilda, izmantojot vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem:

a) saistības:

i) ko emitē noregulējuma vienībai un kuras noregulējuma vienība pērk tieši vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, kas ir nopirkusi saistības no vienības, uz kuru attiecas šis pants, vai kuras emitē tā brīža akcionāram, kas neietilpst tajā pašā noregulējuma grupā, un kuras tā brīža akcionārs pērk, ciktāl norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59.–62. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu;

ii) kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem atbilstības kritērijiem, izņemot minētās regulas 72.b panta 2. punkta b), c), k), l) un m) apakšpunktu un 72.b panta 3.–5. punktu;

iii) kas parastajā maksātnespējas procedūrā tiek ierindotas pēc saistībām, kas neatbilst i) punktā minētajiem nosacījumiem un nav atbilstīgas pašu kapitāla prasībām;

iv) kas ir pakļautas norakstīšanas vai konvertācijas pilnvarām saskaņā ar 59.–62. pantu veidā, kas atbilst noregulējuma grupas noregulējuma stratēģijai, konkrēti, neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu;

v) kuru īpašumtiesību iegādi tieši vai netieši nefinansē vienība, uz kuru attiecas šis pants;

vi) kuras reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka vienībai, uz kuru attiecas šis pants, izņemot minētās vienības maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, saistības attiecīgi jāatsauc, jādzēš, jāatpērk vai pirms termiņa jāatmaksā, un minētā vienība nesniedz citā veidā šādu norādi;

vii) kuras reglamentējošie noteikumi neparedz turētājam tiesības paātrināt nākotnes grafikā noteikto procentu vai pamatsummas maksājumu, izņemot vienības, uz kuru attiecas šis pants, maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

viii) par kurām attiecīgi maksājamo procentu vai dividenžu maksājumu līmenis netiek grozīts, pamatojoties uz vienības, uz kuru attiecas šis pants, vai tās mātesuzņēmuma kredītstāvokli;

b) pašu kapitālu šādā veidā:

i) pirmā līmeņa pamata kapitāls, un

ii) cits pašu kapitāls, ko:

– emitē vienībām, kuras ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, un ko pērk šīs vienības, vai

– emitē vienībām, kuras neietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, un ko pērk šīs vienības, ciktāl norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59.–62. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu.

3. Meitasuzņēmuma, kas nav noregulējuma vienība, noregulējuma iestāde var atbrīvot minēto meitasuzņēmumu no šā panta piemērošanas, ja:

a) gan meitasuzņēmums, gan noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;

b) noregulējuma vienība atbilst prasībai, kas minēta 45.e pantā;

c) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma vienība veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu meitasuzņēmumam, attiecībā uz kuru ir izdarīts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu, jo īpaši tad, ja attiecībā uz noregulējuma vienību tiek veikta noregulējuma darbība;

d) noregulējuma vienība izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma prudenciālu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojusi, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;

e) noregulējuma vienības riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas uz meitasuzņēmumu;

f) noregulējuma vienībai ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma kapitāla daļām, vai tiesības iecelt vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu;

4. Meitasuzņēmuma, kas nav noregulējuma vienība, noregulējuma iestāde var arī atbrīvot minēto meitasuzņēmumu no šā panta piemērošanas, ja:

a) gan meitasuzņēmums, gan tā mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;

b) mātesuzņēmums minētajā dalībvalstī konsolidēti atbilst 45. panta 1. punktā minētajai prasībai;

c) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai mātesuzņēmums veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu meitasuzņēmumam, attiecībā uz kuru ir izdarīts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu, jo īpaši tad, ja 59. panta 1. punktā minētā noregulējuma darbība vai pilnvaras tiek īstenotas attiecībā uz mātesuzņēmumu;

d) mātesuzņēmums izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma prudenciālu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojis, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;

e) mātesuzņēmuma riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas uz meitasuzņēmumu;

f) mātesuzņēmumam ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma kapitāla daļām, vai tiesības iecelt vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu.

5. Ja ir izpildīti 3. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde var atļaut 45. panta 1. punktā minēto prasību izpildīt pilnībā vai daļēji ar garantiju, kuru sniedz noregulējuma vienība un kura atbilst šādiem nosacījumiem:

a) garantija tiek sniegta par summu, kas ir vismaz līdzvērtīga tās prasības summai, kuru garantija aizstāj;

b) garantija tiek piemērota, ja meitasuzņēmums nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ja attiecībā uz meitasuzņēmumu ir izdarīts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu – atkarībā no tā, kas iestājas agrāk;

c) garantija tiek nodrošināta attiecībā uz vismaz 50 % no tās summas, izmantojot finanšu nodrošinājuma līgumu, kā definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

d) garantijas nodrošinājums atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 197. panta prasībām, kas pēc atbilstoši konservatīviem diskontiem ir pietiekami, lai segtu summu, kas nodrošināta, kā minēts c) apakšpunktā;

e) garantijas nodrošinājums nav apgrūtināts, un jo īpaši tas netiek izmantots kā nodrošinājums, lai segtu jebkādu citu garantiju;

f) nodrošinājumam ir faktisks termiņš, kas atbilst tādam pašam termiņa nosacījumam kā Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.c panta 1. punktā minētais; un

g) nodrošinājuma pārvešanai no noregulējuma vienības uz attiecīgo meitasuzņēmumu nav juridisku, regulatīvu vai operatīvu šķēršļu, tostarp gadījumos, kad noregulējuma darbība tiek veikta attiecībā uz noregulējuma vienību.

Pirmās daļas g) apakšpunkta nolūkos pēc noregulējuma iestādes lūguma noregulējuma vienība rakstiskā veidā sniedz neatkarīgu un pamatotu juridisko atzinumu vai citādā veidā pienācīgi pierāda, ka nav juridisku, regulatīvu vai operatīvu šķēršļu nodrošinājuma pārvešanai no noregulējuma vienības uz attiecīgo meitasuzņēmumu.

6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros vēl sīkāk precizē metodes, ko izmanto, lai nepieļautu, ka šā panta nolūkos atzītie instrumenti, uz kuriem – pilnībā vai daļēji – netieši ir parakstījusies noregulējuma vienība, kavē noregulējuma stratēģijas raitu īstenošanu. Ar šādām metodēm ir jo īpaši jānodrošina zaudējumu pienācīga novirzīšana augšup noregulējuma vienībai un kapitāla pienācīga novirzīšana no noregulējuma vienības uz vienībām, kas pieder pie noregulējuma grupas, bet pašas nav noregulējuma vienības, un būtu jānodrošina mehānisms, ar kuru nepieļauj šā panta nolūkā atzīto atbilstīgo instrumentu divkāršu uzskaiti. Tās sastāv no atskaitījumu režīma vai līdzvērtīgi noturīgas pieejas un nodrošina vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, iznākumu, kurš ir līdzvērtīgs tam, ja noregulējuma vienība pilnībā parakstās uz šā panta nolūkā atzītajiem atbilstīgajiem instrumentiem.

EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

45.g pants
Nepiemērošana centrālajai iestādei un kredītiestādēm,
kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Noregulējuma iestāde no 45.f panta piemērošanas var daļēji vai pilnībā atbrīvot centrālo iestādi vai kredītiestādi, kura ir pastāvīgi radniecīga centrālajai iestādei, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) kredītiestādes un centrālā iestāde ir pakļautas vienas un tās pašas kompetentās iestādes veiktai uzraudzībai, veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;

b) centrālās iestādes un tās pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu saistības ir solidāras vai centrālā iestāde pilnībā garantē savu pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu saistības;

c) pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību un centrālās iestādes un visu pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu maksātspējas un likviditātes minimuma prasību uzrauga kā vienotu veselumu, pamatojoties uz minēto iestāžu konsolidētajiem pārskatiem;

d) centrālajai iestādei pastāvīgi radniecīgas kredītiestādes atbrīvojuma gadījumā – centrālās iestādes vadība ir pilnvarota izdot rīkojumus pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu vadībai;

e) attiecīgā noregulējuma grupa atbilst 45.e panta 3. punktā minētajai prasībai; un

f) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski, praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma gadījumā veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu starp centrālo iestādi un pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm.

45.h pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām noteikšanas procedūra

1. Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ja tā atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes, un noregulējuma iestādes, kas ir individuāli atbildīgas par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas 45.f pantā minētā prasība, dara visu savu pilnvaru robežās, lai panāktu kopīgu lēmumu par:

   a) prasības summu, ko konsolidētā noregulējuma grupas līmenī piemēro katrai noregulējuma vienībai; un

b) prasības summu, ko individuāli piemēro katrai noregulējuma grupas vienībai, kas nav noregulējuma vienība.

Kopīgais lēmums nodrošina atbilstību 45.e un 45.f pantam, tajā sniedz pienācīgu argumentāciju, un to iesniedz:

a) noregulējuma vienībai tās noregulējuma iestāde;

b) noregulējuma grupas vienībām, kas nav noregulējuma vienība, minēto vienību noregulējuma iestādes;

c) grupas Savienības mātesuzņēmumam noregulējuma vienības noregulējuma iestāde, ja Savienības mātesuzņēmums pats nav noregulējuma vienība no tās pašas noregulējuma grupas.

Kopīgajā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, var paredzēt, ka – ja tas atbilst noregulējuma stratēģijai un ja noregulējuma vienība nav tieši vai netieši nopirkusi 45.f panta 2. punktam atbilstošus pietiekamus instrumentus – meitasuzņēmums 45.c panta 7. punktā minētās prasības daļēji izpilda saskaņā ar 45.f panta 2. punktu ar instrumentiem, kurus emitē vienībām, kas nepieder pie attiecīgās noregulējuma grupas, un kurus pērk šīs vienības.

2. Ja vairāk nekā viena G-SNI vienība, kas pieder pie vienas un tās pašas G-SNI, ir noregulējuma vienības, 1. punktā minētās noregulējuma iestādes apspriež un, ja tas ir lietderīgi un atbilst G-SNI noregulējuma stratēģijai, vienojas par Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e panta piemērošanu un visām korekcijām ar mērķi samazināt vai likvidēt starpību starp Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 4. punkta a) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu atsevišķām noregulējuma vienībām un Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 4. punkta b) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu.

Šādu korekciju var piemērot, ja ievēro, ka:

a) korekciju var piemērot attiecībā uz atšķirībām kopējo riska darījumu vērtību aprēķinā starp attiecīgajām dalībvalstīm, pielāgojot prasības līmeni;

b) korekciju nepiemēro, lai novērstu atšķirības, kas izriet no riska darījumiem starp noregulējuma grupām.

Regulas (ES) Nr. 575/2013 šīs direktīvas 45.d panta 4. punkta a) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summa atsevišķām noregulējuma vienībām nav mazāka par Regulas (ES) Nr. 575/2013 šīs direktīvas 45.d panta 4. punkta b) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu.

3. Ja šāds kopīgs lēmums nav pieņemts četru mēnešu laikā, lēmumu pieņem saskaņā ar 4.–6. punktu.

4. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par konsolidētu noregulējuma grupas prasību, kas minēta 45.e pantā, lēmumu par minēto prasību pieņem noregulējuma vienības noregulējuma iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā:

   a) noregulējuma grupas vienību, kas nav noregulējuma vienība, novērtējumu, kuru veikušas attiecīgās noregulējuma iestādes;

   b) grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinumu, ja tā atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes.

   Ja četru mēnešu termiņa beigās kāda no attiecīgajām noregulējuma iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma vienības noregulējuma iestāde atliek savu lēmumu līdz EBI lēmumam, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam.

   EBI lēmumā ņem vērā pirmās daļas a) un b) apakšpunktu.

Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā.

Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz četru mēnešu termiņa beigās, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā no jautājuma nodošanas, piemēro noregulējuma vienības noregulējuma iestādes lēmumu.

5. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par jebkurai noregulējuma grupas vienībai individuāli piemērojamās 45.f pantā minētās prasības līmeni, lēmumu pieņem minētās vienības noregulējuma iestāde, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) ir pienācīgi ņemti vērā noregulējuma vienības noregulējuma iestādes rakstiski paustie viedokļi un atrunas, un

   b) ja minētā iestāde atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes – ir pienācīgi ņemti vērā grupas līmeņa noregulējuma iestādes rakstiski paustie viedokļi un atrunas.

Ja četru mēnešu termiņa beigās noregulējuma vienības noregulējuma iestāde vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem individuāli, atliek savus lēmumus līdz EBI lēmumam, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumus atbilstoši EBI lēmumam. EBI lēmumā ņem vērā pirmās daļas a) un b) apakšpunktu.

Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā.

Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz četru mēnešu termiņa beigās, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde nenodod lietu EBI saistošai starpniecībai, ja meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes noteiktais līmenis ir:

a) 2 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, 45.e pantā minētajai prasībai; un

b) ir saskaņā ar 45.c panta 7. punktu.

Ja viena mēneša laikā pēc jautājuma nodošanas EBI nav pieņēmusi lēmumu, piemēro meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu lēmumus.

Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

6. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par konsolidētās noregulējuma grupas prasības līmeni un noregulējuma grupas vienībām individuāli piemērojamo prasību, piemēro šādus nosacījumus:

a) lēmumu par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem individuāli piemērojamās prasības līmeni pieņem saskaņā ar 5. punktu;

b) lēmumu par konsolidētās noregulējuma grupas prasības līmeni pieņem saskaņā ar 4. punktu.

7. Šā panta 1. punktā minētais kopīgais lēmums un jebkurš lēmums, ko pieņēmušas 4., 5. un 6. punktā minētās noregulējuma iestādes, ja nav pieņemts kopīgs lēmums, ir saistošs attiecīgajām noregulējuma iestādēm.

Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

8. Noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm pieprasa vienībām izpildīt 45. panta 1. punktā minēto prasību un pārliecinās, ka vienības to izpilda, un pieņem visus lēmumus saskaņā ar šo pantu, līdztekus izstrādājot un uzturot noregulējuma plānus.

45.i pants

Uzraudzības pārskatu sniegšana un prasības publiskošana

1. Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētās vienības, uz ko attiecas 45. panta 1. punktā minētā prasība, savām kompetentajām un noregulējuma iestādēm sniedz pārskatu par turpmāk minēto:

   a) attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 45.f panta 2. punkta b) apakšpunkta nosacījumiem atbilstoša pašu kapitāla apjoms un atbilstīgo saistību apjoms, un minētie apjomi, ko izsaka saskaņā ar šīs direktīvas 45. panta 2. punktu pēc atskaitījumu piemērošanas attiecīgā gadījumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e–72.j pantu;

   b) citu iekšēji rekapitalizējamu saistību apjoms;

   c) attiecībā uz a) un b) apakšpunktā minētajiem posteņiem:

      i) to sastāvs, tostarp to termiņa profils,

ii) to prioritāte parastajā maksātnespējas procedūrā un

iii) vai tos reglamentē trešās valsts tiesību akti un, ja tas tā ir, kuras trešās valsts tiesību akti, un vai tie ietver šīs direktīvas 55. panta 1. punktā, Regulas (ES) Nr. 575/2013 52. panta 1. punkta p) un q) apakšpunktā un 63. panta n) un o) punktā minētos līguma noteikumus.

Šā panta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pienākumu ziņot par citu iekšēji rekapitalizējamo saistību apjomiem nepiemēro vienībām, kuru turējumā ir pašu kapitāla un atbilstīgo saistību apjomi, kas minētās informācijas ziņošanas dienā ir vismaz 150 % no 45. panta 1. punktā minētās prasības, kā aprēķināts saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

2. Šā panta 1. punktā minētās vienības sniedz:

a) vismaz reizi pusgadā informāciju, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, un

b) vismaz reizi gadā informāciju, kas minēta 1. punkta b) un c) apakšpunktā.

Tomēr pēc kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes pieprasījuma 1. punktā minētās vienības 1. punktā minēto informāciju sniedz biežāk.

3. Šā panta 1. punktā minētās vienības vismaz reizi gadā publisko šādu informāciju:

   a) attiecīgā gadījumā 45.f panta 2. punkta b) apakšpunkta nosacījumiem atbilstoša pašu kapitāla apjoms un atbilstīgo saistību apjoms;

   b) šā punkta a) apakšpunktā minēto posteņu sastāvs, tostarp to termiņa profils un prioritāte parastajā maksātnespējas procedūrā;

   c) šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā minētā piemērojamā prasība, kas izteikta saskaņā ar 45. panta 2. punktu.

4. Šā panta 1. un 3. punktu nepiemēro vienībām, kuru noregulējuma plānā ir paredzēts, ka attiecīgo vienību likvidēs saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotas pārskatu sniegšanas veidnes, norādījumus un metodoloģiju par to, kā veidnes izmantot, pārskatu sniegšanas biežumu un datumus, definīcijas un IT risinājumus attiecībā uz 1. un 2. punktā minēto uzraudzības pārskatu sniegšanu.

   Šādos īstenošanas tehnisko standartu projektos precizē standartizētu veidu, kā sniegt informāciju par 1. punkta c) apakšpunktā minēto posteņu prioritāti, kas piemērojama katrā dalībvalstī noteiktajā valsts maksātnespējas procedūrā.

Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm vai vienībām, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b pants, šādi īstenošanas tehnisko standartu projekti attiecīgā gadījumā tiek saskaņoti ar īstenošanas tehniskajiem standartiem, kas pieņemti saskaņā ar minētās regulas 430. pantu.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai līdz ...[12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotus informācijas publiskošanas formātus, biežumu un ar to saistītus norādījumus, saskaņā ar kuriem notiek 3. punktā prasītās informācijas publiskošana.

Šādi vienoti informācijas publiskošanas formāti sniedz pietiekami visaptverošu un salīdzināmu informāciju, lai varētu novērtēt 1. panta 1. punktā minēto vienību riska profilus un to, kādā pakāpē tie atbilst piemērojamai prasībai, kas minēta 45.e vai 45.f pantā. Attiecīgā gadījumā informācijas publiskošanas formāts ir tabulas veidā.

Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm vai vienībām, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b pants, šādi īstenošanas tehnisko standartu projekti attiecīgā gadījumā tiek saskaņoti ar īstenošanas tehniskajiem standartiem, kas pieņemti saskaņā ar minētās regulas 434.a pantu.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. Ja ir veiktas noregulējuma darbības vai īstenotas 59. pantā minētās norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, 3. punktā minētās informācijas publiskošanas prasības piemēro no datuma, kas ir 45.m pantā minētais termiņš, līdz kuram jāizpilda 45.e panta vai 45.f panta prasības.

45.j pants

Ziņošana EBI

1. Noregulējuma iestādes informē EBI par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas saskaņā ar 45.e vai 45.f pantu ir noteiktas katrai to jurisdikcijā esošai vienībai.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotas ziņošanas veidnes, norādījumus un metodoloģiju par to, kā minētās veidnes izmantot, ziņošanas biežumu un datumus, definīcijas un IT risinājumus attiecībā uz to, kā noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm 1. punkta nolūkos identificē un nosūta informāciju EBI.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

45.k pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām pārkāpumi

1. Visus gadījumus, kad netiek ievērota 45.e vai 45.f pantā minētā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, attiecīgās iestādes risina, izmantojot vismaz vienu no šiem līdzekļiem:

a) pilnvaras risināt vai novērst šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar 17. un 18. pantu;

b) pilnvaras, kas minētas 16.a pantā;

c) pasākumus, kas minēti Direktīvas 2013/36/EK 104. pantā;

d) agrīnas intervences pasākumus saskaņā ar 27. pantu;

e) administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus saskaņā ar 110. un 111. pantu.

Attiecīgās iestādes var arī veikt novērtējumu par to, vai 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, saskaņā ar attiecīgi 32., 32.a vai 33. pantu.

2. Noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas, kad īsteno savas attiecīgās pilnvaras, kas minētas 1. punktā.

45.l pants

Ziņojumi

1. EBI, sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm, ik gadus iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā sniedz novērtējumus par vismaz šādiem aspektiem:

a) kā saskaņā ar 45.e vai 45.f pantu noteiktā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir īstenota valsts līmenī, un jo īpaši, vai ir pastāvējušas atšķirības līmeņos, kas noteikti salīdzināmām vienībām dalībvalstīs;

b) kā noregulējuma iestādes ir īstenojušas 45.b panta 4., 5. un 7. punktā minētās pilnvaras, un vai ir pastāvējušas atšķirības minēto pilnvaru īstenošanā dalībvalstīs;

c) iestāžu un vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību kopējais līmenis un sastāvs, attiecīgajā laikposmā emitēto instrumentu apjomi un papildu apjomi, kas nepieciešami, lai izpildītu piemērojamās prasības.

2. Papildus ikgadējam ziņojumam, kas paredzēts 1. punktā, EBI ik pēc trim gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā izvērtē šādus aspektus:

a) ietekme, ko radījusi pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība un jebkuri ierosinātie minimuma prasības saskaņotie līmeņi uz:

i) finanšu tirgiem kopumā un jo īpaši uz nenodrošinātu parāda vērtspapīru un atvasinātu instrumentu tirgiem;

ii) iestāžu uzņēmējdarbības modeļiem un bilances struktūrām, jo īpaši iestāžu finansējuma profilu un finansējuma stratēģiju, un grupu juridisko un darbības struktūru;

iii) iestāžu rentabilitāti, jo īpaši to finansējuma izmaksām;

iv) riska darījumu migrāciju uz vienībām, kurām nepiemēro prudenciālo uzraudzību;

v) finanšu inovācijām;

vi) pašu kapitāla instrumentu un subordinētu atbilstīgo instrumentu prevalenci un to būtību un tirgojamību;

vii) 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto iestāžu vai vienību rīcību, uzņemoties risku;

viii) 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto iestāžu vai vienību aktīvu apgrūtinājumiem;

ix) darbībām, ko 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības veikušas, lai ievērotu minimuma prasību, un jo īpaši apjomu, kādā minimuma prasība ir ievērota, izmantojot aktīvu īpatsvara samazināšanu, ilgtermiņa parāda emisiju un kapitāla piesaistīšanu; un

x) kredītiestāžu veikto aizdevumu līmeni, īpaši koncentrējoties uz aizdevumiem mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, vietējām pašpārvaldēm, reģionālām pašvaldībām un publiskā sektora struktūrām un uz tirdzniecības finansēšanu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālām eksporta kredītu apdrošināšanas shēmām;

b) minimuma prasību mijiedarbība ar pašu kapitāla prasībām, sviras rādītājs un likviditātes prasības, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES;

c) 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto iestāžu vai vienību spēja neatkarīgi piesaistīt kapitālu vai finansējumu no tirgiem, lai izpildītu jebkuras ierosinātās saskaņotās minimuma prasības.

3. Šā panta 1. punktā minēto ziņojumu iesniedz Komisijai līdz tā kalendārā gada 30. septembrim, kas ir nākamais pēc pēdējā gada, par kuru ir ziņojums. Pirmo ziņojumu iesniedz Komisijai līdz 30. septembrim gadā pēc šīs direktīvas piemērošanas dienas.

Šā panta 2. punktā minētais ziņojums aptver trīs kalendāros gadus, un to iesniedz Komisijai līdz tā kalendārā gada 31. decembrim, kas ir nākamais pēc pēdējā gada, par kuru ir ziņojums. Pirmo ziņojumu Komisijai iesniedz līdz 2022. gada 31. decembrim.

45.m pants

Pārejas un pēcnoregulējuma pasākumi

1. Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, noregulējuma iestādes nosaka pienācīgus pārejas laikposmus, kuros 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm vai vienībām ir jāizpilda 45.e vai 45.f panta prasības vai attiecīgā gadījumā prasības, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas. Termiņš, līdz kuram iestādēm un vienībām ir jāizpilda 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības vai prasības, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, ir 2024. gada 1. janvāris.

   Noregulējuma iestāde attiecībā uz 45.e vai 45.f pantā noteiktajām prasībām vai attiecīgā gadījumā prasībām, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, nosaka starpposma mērķrādītājus, ko 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības izpilda 2022. gada 1. janvārī. Ar starpposma mērķrādītāju līmeņiem parasti nodrošina pašu kapitāla un atbilstīgo saistību lineāru palielinājumu līdz prasības izpildei.

   Noregulējuma iestāde var noteikt pārejas laikposmu, kas beidzas pēc 2024. gada 1. janvāra, ja tas ir pienācīgi pamatoti un lietderīgi, pamatojoties uz 7. punktā minētajiem kritērijiem un ņemot vērā:

   a) vienības finansiālās situācijas attīstību;

b) izredzes, ka vienība saprātīgā termiņā spēs nodrošināt to, ka tiek izpildītas 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības vai prasība, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas; un

c) to, vai vienība spēj aizstāt saistības, kas vairs neatbilst atbilstības vai termiņa kritērijiem, kuri noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b un 72.c pantā, kā arī šīs direktīvas 45.b pantā vai 45.f panta 2. punktā, un, ja neatbilst,– vai minētajai nespējai ir īpašs raksturs vai tā saistīta ar tirgus traucējumiem.

2. Termiņš, līdz kuram noregulējuma vienībām ir jāizpilda 45.c panta 5. vai 6. punktā minēto prasību minimuma līmenis, ir 2022. gada 1. janvāris.

3. Šīs direktīvas 45.c panta 5. un 6. punktā minētos prasību minimuma līmeņus nepiemēro divu gadu laika pēc šādas dienas:

a) kad noregulējuma iestāde ir piemērojusi iekšējās rekapitalizācijas instrumentu; vai

b) kad noregulējuma vienība ir ieviesusi alternatīvu privātā sektora pasākumu, kurš minēts 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā un ar kuru kapitāla instrumenti un citas saistības ir tikušas norakstītas vai konvertētas pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, vai kad attiecībā uz minēto noregulējuma vienību ir izmantotas norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 59. pantu, lai rekapitalizētu noregulējuma vienību, nepiemērojot noregulējuma instrumentus.

4. Šīs direktīvas 45.b panta 5. un 6. punktā, kā arī 45.c panta 4. un 5. punktā minētās prasības nepiemēro trīs gadu laikā pēc dienas, kad noregulējuma vienība vai grupa, kuras sastāvā noregulējuma vienība ietilpst, ir identificēta kā G-SNI, vai arī tad, ja noregulējuma vienība nokļūst 45.c panta 5. vai 6. punktā minētajā situācijā.

5. Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, noregulējuma iestādes nosaka pienācīgu pārejas laikposmu, kurā 45.e vai 45.f panta prasības vai attiecīgā gadījumā prasība, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, ir jāizpilda 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm vai vienībām, attiecībā uz kurām ir piemēroti noregulējuma instrumenti vai 59. pantā minētās norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

6. Šā panta 1.–5. punkta nolūkos noregulējuma iestādes 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai paziņo plānoto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību par katru 12 mēnešu periodu pārejas laikā, lai atvieglotu tās zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spējas pakāpenisku palielināšanu. Pārejas laika beigās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība ir līdzvērtīga saskaņā ar attiecīgi 45.b panta 4., 5. vai 7. punktu, 45.c panta 5. vai 6. punktu, 45.e pantu vai 45.f pantu noteiktajai summai.

7. Nosakot pārejas laikposmus, noregulējuma iestādes ņem vērā:

a) noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modelī;

b) atbilstīgo saistību piekļuvi kapitāla tirgiem;

c) apmēru, kādā noregulējuma vienība paļaujas uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu 45.e pantā minēto prasību.

8. Ievērojot 1. punktu, noregulējuma iestādēm nav liegts pēc tam pārskatīt vai nu pārejas laikposmu, vai jebkuru plānoto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, kas paziņota saskaņā ar 6. punktu.";

18) direktīvas 46. pantā vārdus "atbilstīgās saistības" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamas saistības" (attiecīgā locījumā);

19) direktīvas 47. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā vārdus "atbilstīgās saistības" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamas saistības";

20) direktīvas 48. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) vienīgi tad, ja kopējais akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, attiecīgo kapitāla instrumentu un rekapitalizējamo saistību samazinājums atbilstoši šā punkta a)–d) apakšpunktam ir mazāks nekā 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsumma, iestādes vajadzīgajā apmērā samazina pamatsummu vai neatmaksāto summu attiecībā uz pārējām rekapitalizējamajām saistībām, tostarp 108. panta 3. punktā minētajiem parāda instrumentiem, saskaņā ar prasījumu hierarhiju parastās maksātnespējas procedūras gadījumā (tostarp 108. pantā paredzēto noguldījumu vietu hierarhijā), ievērojot 44. pantu saistībā ar norakstīšanu atbilstoši šā punkta a)–d) apakšpunktam, lai radītu 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsummu.";

b) panta 2. punktā vārdus "atbilstīgās saistības" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamas saistības" (attiecīgā locījumā);

c) iekļauj šādu punktu:

"6.a Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz 1. panta 1. punkta pirmās daļas a)–d) apakšpunktā minētajām vienībām visiem prasījumiem, kas izriet no pašu kapitāla posteņiem, valsts tiesību aktos, ar ko reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir zemāka prioritāte nekā prasījumam, kurš neizriet no pašu kapitāla posteņa.

Pirmās daļas nolūkos, ciktāl instrumentu tikai daļēji atzīst par pašu kapitāla posteni, visu instrumentu uzskata par prasījumu, kas izriet no pašu kapitāla posteņa, un tam ir zemāka prioritāte nekā jebkuram prasījumam, kurš neizriet no pašu kapitāla posteņa.";

21) direktīvas 55. pantu aizstāj ar šādu:

"*55. pants*
Iekšējās rekapitalizācijas atzīšana līgumos

1. Dalībvalstis nosaka prasību iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām iekļaut līguma noteikumu, kas regulē saistības un kas paredz, ka kreditors vai tāda līguma vai instrumenta līgumslēdzēja puse, kurš rada saistības, atzīst, ka minētajām saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tam ir saistoša jebkura pamatsummas vai nesamaksātās summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras, ar noteikumu, ka minētās saistības atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) saistības nav izslēgtas atbilstoši 44. panta 2. punktam;

b) saistības nav 108. panta a) apakšpunktā minētais noguldījums;

c) saistības reglamentē trešo valstu tiesību akti;

d) saistības ir emitētas vai uzņemtas pēc dienas, kurā dalībvalsts piemēro noteikumus, kuri pieņemti, lai transponētu šo iedaļu.

Noregulējuma iestādes var nolemt, ka šā punkta pirmo daļā noteikto pienākumu nepiemēro tām iestādēm vai vienībām, attiecībā uz kurām 45. panta 1. punktā noteiktā prasība ir vienāda ar zaudējumu absorbcijas summu, kā definēts 45.c panta 2. punkta a) apakšpunktā, ar noteikumu, ka saistības, kas atbilst pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem un kas neietver minētajā daļā minēto līgumisko noteikumu, nav ieskaitītas minētajā prasībā.

Pirmo daļu nepiemēro, ja dalībvalsts noregulējuma iestāde konstatē, ka dalībvalsts noregulējuma iestāde, ievērojot trešās valsts tiesību aktus vai saistošu nolīgumu, kas noslēgts ar minēto trešo valsti, pirmajā daļā minētajām saistībām vai instrumentiem var piemērot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēta iestāde vai vienība konstatē, ka ir juridiski vai citādi neiespējams līguma noteikumos, kas reglamentē attiecīgas saistības, iekļaut saskaņā ar 1. punktu paredzēto noteikumu, šī iestāde vai vienība noregulējuma iestādei paziņo savu konstatējumu, tostarp saistību kategorijas apzīmējumu un minētā konstatējuma pamatojumu. Iestāde vai vienība sniedz noregulējuma iestādei visu informāciju, ko noregulējuma iestāde pieprasa, saprātīgā termiņā pēc paziņojuma saņemšanas, lai noregulējuma iestāde novērtētu, kā šāds paziņojums ietekmē minētās iestādes vai vienības noregulējamību.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja tiek iesniegts šā punkta pirmajā daļā minētais paziņojums, pienākums iekļaut līguma noteikumos saskaņā ar 1. punktu paredzēto noteikumu tiek automātiski apturēts no brīža, kad noregulējuma iestāde saņem paziņojumu.

Ja noregulējuma iestāde secina, ka līguma noteikumos iekļaut saskaņā ar 1. punktu paredzēto noteikumu nav juridiski vai citādi neiespējams, tā, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt iestādes vai vienības noregulējamību, pieprasa saprātīgā termiņā pēc paziņojuma saņemšanas, ievērojot pirmo daļu, iekļaut šādu līguma notikumu. Noregulējuma iestāde turklāt var pieprasīt iestādei vai vienībai mainīt savu praksi attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas līgumiskas atzīšanas atbrīvojuma piemērošanu.

Šā punkta pirmajā daļā minētās saistības neietver 2. panta 1. punkta 48) apakšpunkta ii) punktā minētos pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus, otrā līmeņa kapitāla instrumentus un parāda instrumentus, ja minētie instrumenti ir nenodrošinātas saistības. Turklāt šā punkta pirmajā daļā minētajām saistībām ir augstāka prioritāte nekā saistībām, kuras minētas 108. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 108. panta 3. punktā.

Ja noregulējuma iestāde saistībā ar 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības noregulējamības novērtējumu, ko veic saskaņā ar 15. un 16. pantu, vai jebkurā citā laikā konstatē, ka saistību kategorijā, kas ietver atbilstīgās saistības, to saistību apjoms, kurās saskaņā ar šā punkta pirmo daļu nav iekļauts 1. punktā minētais līguma noteikums, kopā ar saistībām, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. punktu vai kuras, visticamāk, tiks izslēgtas saskaņā ar 44. panta 3. punktu, pārsniedz 10 % no minētās kategorijas apjoma, tā tūlīt novērtē minētā konkrētā fakta ietekmi uz minētās iestādes vai vienības noregulējamību, tostarp ietekmi uz tādu noregulējamību, kas izriet no riska, ka, īstenojot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, var tikt neievēroti 73. pantā paredzētie kreditoru aizsardzības pasākumi.

Ja noregulējuma iestāde, pamatojoties uz šā punkta piektajā daļā minēto novērtējumu, secina, ka saistības, kurās saskaņā ar pirmo daļu nav iekļauts 1. punktā minētais līguma noteikums, rada būtisku šķērsli noregulējamībai, tā attiecīgi īsteno 17. pantā paredzētās pilnvaras, lai novērstu minēto šķērsli noregulējamībai.

Saistības, attiecībā uz kurām iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība līguma noteikumos neietver šā panta 1. punktā paredzēto noteikumu vai attiecībā uz kurām minētā prasība saskaņā ar šo punktu nav piemērojama, neieskaita minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var pieprasīt iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām sniegt tām juridisku atzinumu par šā panta 1. punktā minētā līguma noteikuma juridisko izpildāmību un efektivitāti.

4. Ja 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēta iestāde vai vienība līguma noteikumos, kas reglamentē attiecīgās saistības, neiekļauj šā panta 1. punktā paredzēto līguma noteikumu, tas noregulējuma iestādei neliedz attiecībā uz minētajām saistībām īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai noteiktu sarakstu ar saistībām, uz kurām attiecas 1. punktā minētais izņēmums, un saturu minētajā punktā paredzētajam līguma noteikumam, ņemot vērā iestāžu dažādos uzņēmējdarbības modeļus.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:

a) nosacījumus, saskaņā ar kuriem 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai iestādei vai vienībai juridisku vai citu iemeslu dēļ nebūtu iespējams iekļaut šā panta 1. punktā minēto līguma noteikumu konkrētās saistību kategorijās

b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem noregulējuma iestāde pieprasa līgumiska noteikuma iekļaušanu, ievērojot 2. punkta trešo daļu;

c) saprātīgu termiņu, kurā noregulējuma iestāde pieprasa līguma noteikuma iekļaušanu, ievērojot 2. punkta trešo daļu.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz ... [viens gads pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

7. Noregulējuma iestāde, kur tā uzskata par vajadzīgu, nosaka to saistību kategorijas, no kurām 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēta iestāde vai vienība var izdarīt konstatējumu, ka juridisku vai citu iemeslu dēļ nav iespējams iekļaut šā panta 1. punktā minēto līguma noteikumu, balstoties uz nosacījumiem, kas sīkāk precizēti, piemērojot 6. punktu.

8. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotus formātus un paraugus paziņojuma sniegšanai noregulējuma iestādēm 2. punkta nolūkos.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.";

22) direktīvas IV sadaļas V nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertēšana";

23) direktīvas 59. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Prasība norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgus kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības var izmantot vai nu:

a) neatkarīgi no noregulējuma darbības; vai

b) kopā ar noregulējuma darbību, ja ir izpildīti 32., 32.a vai 33. pantā minētie noregulējuma nosacījumi.

Ja attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības noregulējuma vienība ir pirkusi netieši ar citu vienības starpniecību vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, pilnvaras norakstīt vai konvertēt minētos attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības īsteno kopā ar tādām pašām pilnvarām attiecīgās vienības mātesuzņēmuma līmenī vai citu tādu mātesuzņēmumu līmenī, kuri nav noregulējuma vienības, lai zaudējumi tiktu reāli nodoti un attiecīgo vienību rekapitalizētu noregulējuma vienība.

Pēc tam, kad ir īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības neatkarīgi no noregulējuma darbības, notiek 74. pantā paredzētā vērtēšana un tiek piemērots 75. pants.";

c) iekļauj šādus punktus:

"1.a Pilnvaras atbilstīgās saistības norakstīt vai konvertēt neatkarīgi no noregulējuma darbības var īstenot tikai attiecībā uz atbilstīgajām saistībām, kas atbilst šīs direktīvas 45.f panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, izņemot nosacījumu attiecībā uz saistību atlikušo termiņu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.c panta 1. punktā.

Kad minētās pilnvaras tiek īstenotas, dalībvalstis nodrošina, ka norakstīšana vai konvertācija notiek saskaņā ar 34. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto principu.

1.b Ja noregulējuma darbība tiek veikta attiecībā uz noregulējuma vienību, vai, ārkārtas apstākļos atkāpjoties no noregulējuma plāna, attiecībā uz vienību, kas nav noregulējuma vienība, summu, kura tiek samazināta, norakstīta vai konvertēta saskaņā ar 60. panta 1. punktu šādas vienības līmenī, ieskaita 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā vai 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktajā sliekšņvērtībā, ko piemēro attiecīgajai vienībai.";

d) panta 2. punktā vārdus "kapitāla instrumentus" aizstāj ar vārdiem "kapitāla instrumentus un 1.a punktā minētās atbilstīgās saistības";

e) panta 3. punkta ievaddaļu un a) un b) punktus aizstāj ar šādiem:

"3. Dalībvalstis pieprasa, lai noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 60. pantu un nekavējoties attiecībā uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem un 1.a punktā minētajām atbilstīgajām saistībām, ko emitējusi 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēta iestāde vai vienība, ja pastāv viens vai vairāki no šādiem apstākļiem:

a) ja pirms noregulējuma darbības ir konstatēts, ka ir atbilstība 32., 32.a vai 33. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem; vai

b) atbilstīgā pilnvarotā iestāde konstatē, ka, ja vien attiecībā uz attiecīgajiem kapitāla instrumentiem un 1.a punktā minētajām atbilstīgajām saistībām netiks īstenotas minētās pilnvaras, 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība vairs nebūs dzīvotspējīga;";

f) panta 4. un 10. punktā vārdus "kapitāla instrumenti" aizstāj ar vārdiem "kapitāla instrumenti vai 1.a punktā minētās atbilstīgās saistības" (attiecīgā locījumā);

24) direktīvas 60. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Noteikumi attiecībā uz attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanu vai konvertēšanu";

b) panta 1. punktā pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) direktīvas 59. panta 1.a punktā minēto atbilstīgo saistību pamatsummu noraksta vai konvertē pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, vai arī abējādi, tādā mērā, kādā tas nepieciešams, lai sasniegtu 31. pantā noteiktos noregulējuma mērķus vai attiecīgo atbilstīgo saistību absorbcijas spēju robežās, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka.";

c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kad ir norakstīta attiecīgā kapitāla instrumenta vai atbilstīgo saistību pamatsumma, kā minēts 59. panta 1.a punktā:

a) minētās pamatsummas samazinājums ir paliekošs, ievērojot jebkādu norakstīšanu saskaņā ar 46. panta 3. punktā paredzēto atlīdzināšanas mehānismu;

b) vairs nepaliek nekādu saistību pret attiecīgā kapitāla instrumenta vai 59. panta 1.a punktā minēto atbilstīgo saistību turētāju saskaņā vai saistībā ar šāda instrumenta summu, kas ir tikusi norakstīta, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atbildību par zaudējumiem, kāda varētu iestāties, ja ar pārsūdzības spriedumu tiek konstatēta norakstīšanas pilnvaru nelikumīga īstenošana;

c) attiecīgo kapitāla instrumentu vai 59. panta 1.a punktā minēto saistību turētājiem kompensācija tiek izmaksāta tikai saskaņā ar šā panta 3. punktu.";

d) panta 3. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Lai veiktu attiecīgo kapitāla instrumentu un 59. panta 1.a punktā minēto atbilstīgo saistību konvertāciju saskaņā ar šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai iestādes un 1. panta b), c) un d) punktā minētās vienības emitētu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus attiecīgo kapitāla instrumentu un šādu atbilstīgo saistību turētājiem. Attiecīgos kapitāla instrumentus un šādas saistības var konvertēt tikai tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:";

ii) punkta d) apakšpunktā vārdus "katru attiecīgo kapitāla instrumentu" aizstāj ar vārdiem "katru attiecīgo kapitāla instrumentu vai katrai no 59. panta 1.a punktā minētajām atbilstīgajām saistībām";

25) direktīvas 61. panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

"Ja attiecīgos kapitāla instrumentus vai šīs direktīvas 59. panta 1.a punktā minētās atbilstīgās saistības atzīst, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas 45.f panta 1. punktā minētajai prasībai, iestāde, kas ir atbildīga par šīs direktīvas 59. panta 3. punktā noteikto konstatāciju, ir tās dalībvalsts atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kurā iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļu.";

26) direktīvas 62. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms konstatācijas, kas minēta 59. panta 3. punkta b), c), d) vai e) apakšpunktā attiecībā uz meitasuzņēmumu, kurš emitē attiecīgos kapitāla instrumentus vai 59. panta 1.a punktā minētās atbilstīgās saistības nolūkā nodrošināt individuālu atbilstību 45.f pantā minētajai prasībai vai attiecīgos kapitāla instrumentus, kas tiek atzīti, lai nodrošinātu individuālu vai konsolidētu atbilstību pašu kapitāla prasībām, atbilstīga pilnvarotā iestāde atbilst šādām prasībām:

a) apsverot, vai veikt konstatāciju, kura minēta 59. panta 3. punkta b), c), d) vai e) apakšpunktā, pēc apspriešanās ar attiecīgās noregulējuma vienības noregulējuma iestādi tā 24 stundu laikā pēc apspriešanās ar minēto noregulējuma iestādi par to paziņo:

i) konsolidētās uzraudzības iestādei un, ja tā nav tā pati, atbilstīgajai pilnvarotajai iestādei dalībvalstī, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde;

ii) tādu citu vienību noregulējuma iestādēm tajā pašā noregulējuma grupā, kuras tieši vai netieši ir pirkušas 45.f panta 2. punktā minētās saistības no vienības, uz ko attiecas 45.f panta 1. punkts;

b) apsverot, vai veikt konstatāciju, kura minēta 59. panta 3. punkta c) apakšpunktā, tā nekavējoties informē kompetento iestādi, kas ir atbildīga par katru iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, kura ir emitējusi attiecīgos kapitāla instrumentus, attiecībā uz kuriem ir jāīsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, ja tiktu veikta minētā konstatācija, un, ja tā nav tā pati, atbilstīgajām pilnvarotajām iestādēm dalībvalstīs, kurās atrodas minētās kompetentās iestādes un konsolidētās uzraudzības iestāde.";

b) panta 4. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Ja paziņojums izdarīts, ievērojot 1. punktu, atbilstīgā pilnvarotā iestāde pēc apspriešanās ar iestādēm, kuras tā informējusi saskaņā ar minētā punkta a) apakšpunkta i) punktu vai b) apakšpunktu, novērtē šādus jautājumus:";

27) direktīvas 63. panta 1. punkta e), f) un j) punktā vārdus "atbilstīgo saistību" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamo saistību";

28) direktīvas 66. panta 4. punktā vārdus "atbilstīgās saistības" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamās saistības";

29) direktīvas 68. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskās saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājuma un piegādes saistības, un tiek sniegts nodrošinājums, krīzes novēršanas pasākums, 33.a pantā izklāstīto saistību apturēšana vai krīzes vadības pasākums, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien nav pamats, lai kāds varētu:";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Apturēšana vai ierobežošana saskaņā ar 33.a, 69. vai 70. pantu nav uzskatāma par līgumsaistību neizpildi šā panta 1. un 3. punkta un 71. panta 1. punkta nolūkos.";

30) direktīvas 69. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro maksājuma un piegādes saistībām pret:

a) sistēmām un sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK;

b) Savienībā autorizētiem *CCP*, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešo valstu *CCP*, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās Regulas 25. pantu;

c) centrālajām bankām.";

b) panta 5. punktā pievieno šādas daļas:

"Noregulējuma iestādes nosaka minēto pilnvaru darbības jomu, ņemot vērā katra konkrētā gadījuma apstākļus. Konkrēti, noregulējuma iestādes rūpīgi izvērtē, cik piemēroti ir paplašināt apturēšanu, lai piemērotu to arī atbilstīgiem noguldījumiem, kā definēts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 4. apakšpunktā, jo īpaši segtajiem noguldījumiem, kurus tur fiziskas personas un mikrouzņēmumi, mazi un vidēji uzņēmumi.

Dalībvalstis var paredzēt, ka gadījumā, ja pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības tiek īstenotas attiecībā uz segtajiem noguldījumiem, noregulējuma iestādes nodrošina, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai minēto noguldījumu summai vienā dienā.";

31) direktīvas 70. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Noregulējuma iestādes neīsteno šā panta 1. punktā minētās pilnvaras attiecībā uz:

a) Direktīvas 98/26/EK nolūkos noteikto sistēmu vai sistēmu operatoru nodrošinājuma tiesībām;

b) Savienībā autorizētiem centrālajiem darījuma partneriem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi, ievērojot Regulas (ES) 648/2012 25. pantu; un

c) centrālajām bankām saistībā ar aktīviem, ko noregulējamā iestāde ir ieķīlājusi vai sniegusi ar drošības depozītu vai nodrošinājumu.";

32) direktīvas 71. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Apturēšanu saskaņā ar 1. vai 2. punktu nepiemēro:

a) sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas noteikti Direktīvas 98/26/EK nolūkā;

b) Savienībā autorizētiem centrālajiem darījuma partneriem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu; vai

c) centrālajām bankām.";

33) iekļauj šādu pantu:

"*71.a pants*

Noregulējuma atlikšanas pilnvaru līgumiska atzīšana

1. Dalībvalstis nosaka prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām iestādēm un vienībām jebkurā finanšu līgumā, kuru tās noslēdz un kuru reglamentē trešo valstu tiesību akti, iekļaut noteikumus, saskaņā ar kuriem puses atzīst, ka uz finanšu līgumu var attiekties noregulējuma iestādes pilnvaras apturēt vai ierobežot tiesības un saistības saskaņā ar 33.a, 69., 70. un 71. pantu, un atzīst, ka tām ir saistošas 68. panta prasības.

2. Dalībvalstis var arī noteikt prasību Savienības mātesuzņēmumiem nodrošināt, ka to trešo valstu meitasuzņēmumi 1. punktā minētajos finanšu līgumos, kas noslēgti ar to darījumu partneriem, iekļauj noteikumus, lai izslēgtu to, ka noregulējuma iestādes pilnvaru īstenošana attiecībā uz Savienības mātesuzņēmuma tiesību un pienākumu apturēšanu vai ierobežošanu saskaņā ar 1. punktu tiek uzskatīta par atbilstošu pamatu pirmstermiņa izbeigšanas, apturēšanas, grozīšanas, savstarpēja ieskaita un savstarpējas dzēšanas tiesību īstenošanai vai nodrošinājuma tiesību īstenošanai saistībā ar minētajiem līgumiem.

Pirmajā daļā iekļauto prasību var piemērot trešo valstu meitasuzņēmumiem, kuri ir:

a) kredītiestādes;

b) ieguldījumu brokeru sabiedrības (vai kuras būtu ieguldījumu brokeru sabiedrības, ja to galvenais birojs būtu attiecīgajā dalībvalstī); vai

c) finanšu iestādes.

3. Šā panta 1. punktu piemēro finanšu līgumiem, kuri:

a) rada jaunas saistības vai būtiski groza esošās saistības pēc tam, kad stājas spēkā noteikumi, kas pieņemti valsts līmenī, lai transponētu šo pantu;

b) paredz vienu vai vairāku izbeigšanas tiesību īstenošanu vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kurām tiktu piemērots 33.a, 68., 69., 70. vai 71. pants, ja finanšu līgumu reglamentētu dalībvalsts tiesību akti.

4. Ja iestāde vai vienība neiekļauj saskaņā ar šā panta 1. punktu prasīto līguma noteikumu, tas neliedz noregulējuma iestādei piemērot 33.a, 68., 69., 70. vai 71. pantā minētās pilnvaras saistībā ar minēto finanšu līgumu.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk noteiktu 1. punktā prasītā noteikuma saturu, ņemot vērā iestāžu un vienību dažādos uzņēmējdarbības modeļus.

EBI līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

34) direktīvas 88. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ievērojot 89. pantu, grupas līmeņa noregulējuma iestādes nodibina noregulējuma kolēģijas, kam jāveic 12., 13., 16., 18., 45.–45.h, 91. un 92. pantā minētie uzdevumi un attiecīgā gadījumā jānodrošina sadarbība un koordinācija ar trešo valstu noregulējuma iestādēm.";

b) panta 1. punkta i) apakšpunkta otrajā daļā vārdus "45. pantam" aizstāj ar vārdiem "45.–45.h pantam";

35) direktīvas 89. pantu aizstāj ar šādu:

"*89. pants*

Eiropas noregulējuma kolēģijas

1. Ja trešās valsts iestādei vai trešās valsts mātesuzņēmumam ir meitasuzņēmumi, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai Savienības mātesuzņēmumi, kuri veic uzņēmējdarbību divās vai vairākās dalībvalstīs, vai divas vai vairākas Savienības filiāles, kuras par nozīmīgām uzskata divas vai vairākas dalībvalstis, to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās minētās vienības veic uzņēmējdarbību vai kur atrodas to būtiskas filiāles, izveido vienu Eiropas noregulējuma kolēģiju.

2. Šā panta 1. punktā minētā Eiropas noregulējuma kolēģija pilda funkcijas un veic 88. pantā noteiktos uzdevumus attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajām vienībām un tiktāl, cik šie uzdevumi ir atbilstīgi, attiecībā uz filiālēm.

   Šā panta pirmajā daļā minētie uzdevumi ietver 45.–45.h pantā minētās prasības noteikšanu.

   Nosakot 45.–45.h pantā minēto prasību, Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi ņem vērā vispārējo noregulējuma stratēģiju, ja tāda ir, ko pieņēmušas trešo valstu iestādes.

Ja saskaņā ar vispārējo noregulējuma stratēģiju meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai Savienības mātesuzņēmums un tā meitasiestādes nav noregulējuma vienības un ja Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi piekrīt minētajai stratēģijai, meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai konsolidētā veidā Savienības mātesuzņēmums nodrošina atbilstību 45.g panta 1. punkta prasībai, emitējot 45.f panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos instrumentus savam galīgajam mātesuzņēmumam, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, vai minētā galīgā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā trešā valstī, vai citām vienībām saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti 45.f panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā un 45.f panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā un b) apakšpunkta ii) punktā.

3. Ja tikai vienam Savienības mātesuzņēmumam pieder trešās valsts iestādes vai trešās valsts mātesuzņēmuma visi Savienības meitasuzņēmumi, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā Savienības mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

Ja pirmā daļa nav piemērojama, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada Savienības mātesuzņēmuma vai Savienības meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde ar turēto kopējo bilances aktīvu visaugstāko vērtību.

4. Dalībvalstis, visām attiecīgajām pusēm savstarpēji vienojoties, var atkāpties no prasības izveidot Eiropas noregulējuma kolēģiju, ja cita grupa vai kolēģija pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas minēti šajā pantā, un ievēro visus nosacījumus un procedūras, tostarp attiecībā uz dalību un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 90. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz Eiropas noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā saprot arī kā atsauces uz minētajām citām grupām vai kolēģijām.

5. Ievērojot šā panta 3. un 4. punktu, Eiropas noregulējuma kolēģija citādi darbojas saskaņā ar 88. pantu.";

36) pielikuma B iedaļas 6) punktā un C iedaļas 17) punktā vārdus "atbilstīgo saistību" aizstāj ar vārdiem "iekšēji rekapitalizējamo saistību";

2. pants

Grozījumi Direktīvā 98/26/EK

Direktīvu 98/26/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta c) punktu aizstāj ar šādu:

"c) "galvenā darījumu otra puse" jeb "*CCP*" ir *CCP*, kā definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 1. punktā;";

b) panta f) punktu aizstāj ar šādu:

f) "dalībnieks" ir iestāde, galvenā darījumu otra puse, norēķinu iestāde, ieskaita iestāde, sistēmas operators vai *CCP* tīrvērtes dalībnieks, kas saņēmis atļauju, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 17. pantu;";

2) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"*12.a pants*

Komisija līdz ...[24 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pārskata to, kā dalībvalstis piemēro šo direktīvu tām savām iestādēm, kas tieši piedalās sistēmās, kuras reglamentē ar trešo valstu tiesību aktiem, un nodrošinājumam, kas sniegts sakarā ar dalību šādās sistēmās. Komisija jo īpaši izvērtē to, vai šajā direktīvai būtu vajadzīgi kādi turpmāki grozījumi attiecībā uz sistēmām, kuras reglamentē ar trešās valsts tiesību aktiem. Komisija par to iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumus par šīs direktīvas pārskatīšanu.".

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz ... [18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto pasākumu tekstu.

Dalībvalstis minētos pasākumus piemēro no dienas, kad tie stājas spēkā valsts tiesību aktos, kas notiek ne vēlāk kā ... [18 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Dalībvalstis piemēro šīs direktīvas 1. panta 17. punktu attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 45.i panta 3. punktu no 2024. gada 1. janvāra. Ja saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.m panta 1. punktu noregulējuma iestāde ir noteikusi atbilstības termiņu, kas beidzas pēc 2024. gada 1. janvāra, šīs direktīvas 1. panta 17. punkta piemērošanas datums attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 45.i panta 3. punktu ir tāds pats kā atbilstības termiņš.

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*